

Sreda, 22. oktobar 2003.
Svedok Dobrila Gajić-Glišić
Otvorena sednica
Optuženi je pristupio Sudu
Početak u 9.04 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Izvoite, gospodine Najs (Nice).

TUŽILAC NAJS: Ja nemam više pitanja za ovu svedokinju. Imamo dve administrativne stvari koje bi trebalo da rešimo pre unakrsnog ispitivanja. Pre svega, bilo bi od velike pomoći ukoliko bi mogli da znamo koliko će da traje unakrsno ispitivanje kako bi mogli da se organizujemo da li da zovemo ili da ne zovemo sledećeg svedoka koji treba da doputuje iz mesta koje je prilično udaljeno od Haga (The Hague).

SUDIJA MEJ: Da. Mi mislimo da će to da potraje oko tri sata, ali možda će i amikusi da imaju neka pitanja. Ja zapravo i ne znam ko je od amikusa danas ovde. U redu, daćemo, ostavićemo i neko vreme za gospodina Tapušковиća.

TUŽILAC NAJS: Izgleda mi da ćemo ipak da potrošimo ceo dan danas.

SUDIJA MEJ: Ja sam i mislio da će nam trebati ceo današnji dan.

TUŽILAC NAJS: Molim vas da samo na pola minuta da predemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo na otvorenoj sednici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I zašto ste se odjedno predomislili i odlučili da svedočite na otvorenoj sednici?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To su tražili moji sinovi od mene i rekli su: "Ovo je prilika da jednom sa sebe skineš da nisi špijun".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa dobro, a kad ste doneli tu odluku? Jeste doneli tu odluku juče ujutro ili ste je doneli ranije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Juče ujutro pitala sam gospodina Najsa mogu li ja, sudije, pre nego što počne da pitam: "Gospodo sudije, mogu li ja sad da govorim otvoreno, moji sinovi to od mene traže".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Ovo sam vas pitao zbog toga to kad ste u režimu zaštićenog svedoka meni su mogućnosti pribavljanja podataka veoma ograničene zato što niko ne sme da zna o kom se svedoku radi osim moja dva sradnika, a onda je teško prikupiti odgovarajući materijal. Ali razjasnili ste mi to i nemam više pitanja u vezi s tim.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja vam se izvinjavam, ali moj život je otvorena knjiga, ja sam u svojim 17 knjiga opisivala svoj život, a rado ću sve što je vama potrebno javno reći o svom životu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da neke stvari razjasnimo za koje mislim da su ostale prilično nerazjašnjene zbog kratkoće vremena koje ste vi imali. Najpre ovo pitanje dobrovoljaca. Da konstatujemo, da li je tačno da postoji jedna drastična razlika između dobrovoljaca kojima ste se vi bavili u smislu pomoći i evidentiranja, i paravojnih formacija koje ste samo uzgred juče pomenuli? Vi ste pomenuli neke formacije kao "Dušan Silni", "Beli orlovi" i Paroški, Mauzer i tako dalje, i rekli ste juče oni nisu bili u sistemu i nemate veze s njima niti je Ministarstvo imalo veze s njima, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, tu je razlika potpuno jasna?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ono šta vi govorite o dobrovoljcima odnosi se isključivo dakle na dobrovoljce koji su se prijavljivali u JNA ili Teritorijalnu odbranu, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: JNA 1991. godine bila je regularna vojska Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije na celoj njenoj teritoriji, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Teritorijalna odbrana, zavisno od toga gde je bila pod komandom štabova Teritorijalne odbrane one opštine u kojoj je Teritorijalna odbrana, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Komandanti tih štabova bili su predsednici te opštine, te mesne zajednice, a svi zajedno bili su pod komandom JNA, mislim da ne grešim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a u vezi sa ovim drugim jedinicama koje ste pominjali, vi ste još pomenuli Srpsku dobrovoljačku gardu Željka Ražnatovića Arkana, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I pomenuli ste Kapetana Dragana.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je ta Srpska dobrovoljačka garda Željka Ražnatovića Arkana bila pod komandom Teritorijalne odbrane Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, međutim bila je isto i povezana sa MUP-om Srbije i MUP Srbije je čak povremeno vršio mobilizaciju određenih članova za pomoć Srpskoj dobrovoljačkoj gardi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni to nije poznato, pa želim da mi razjasnite pošto ste tu informaciju koliko ja shvatam dobili od Simovića. Na osnovu čega ste zaključili da je Srpska dobrovoljačka garda povezana sa MUP-om Srbije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mi smo dobili od ministra Zorana Sokolovića... Ako mi date malo vremena, ja ću da vam na primeru kažem odakle to znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, ali samo kratko, molim vas, jer ja moram jako da štedim vreme.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Imala sam informaciju da treba hitno da nađem jednog mobilisanog vojnog obveznika iz ličnih razloga za koga mi je rečeno da je njegova žena u veoma teškom stanju, maltene na samrti i da ga vratim iz, da je on mobilisan i da ga vratim u Beograd. Ja sam se kao žena i kao majka svim srcem zalagala da ga nađem u kojoj je on ratnoj jedinici mobilisan. Nismo ga našli ni u jednoj ratnoj jedinici vojske. Onda je general Simović pitao: "Pa dobro, Zorane, gde možemo da nađemo Pelevića, ko ga je mobilisao?", a on kaže: "Mi, generale". "Kako vi?" "Pa poslali smo ga da pomogne Arkanu." Ja sam zvala gospodina Pelevića kod Arkana i gospodin Pelević je rekao: "Moja majka se devet puta porađala. Ja sam ovde došao da se borim, neću valjda sad da dezertiram i da idem kući što se moja žena porađa". Tada je gospodin Zoran Sokolović rekao: "Mi povremeno mobilishemo rezervni sastav naše milicije za pomoć Arkanovim dobrovoljcima". Radi se o današnjem predsedniku Stranke srpskog jedinstva. To je bilo saznanje i ja se izvinjavam tužiocima zbog toga što ja imam ličnih, veoma dubokih emotivnih veza sa ćerkom profesora doktora Čitića sa Vojnomedicinske Akademije koja je bila udata za gospodina Pelevića, a doktor Čitić je u to vreme operisao mog sina i ja sam se svim silama zalagala da on bude vraćen sa ratišta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam kako je to. Pelević je bio u Stranci srpskog jedinstva, to nije sporno.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Stranka srpskog jedinstva je kasnije, predsedniče, osnovana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je tačno, ali mi nije poznato da je on regrutovan od strane Ministarstva unutrašnjih poslova

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On je bio predsednik ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je samostalno i kao patriota i kao intelektualac se uključio u neku vrstu pomoći tamo.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On je bio, ja se izvinjavam, on je bio predsednik Kik saveza boksera, ja ne znam te sportske organizacije, i kao takav bio je na ratnom rasporedu srpske policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali pretpostavljam da se svojom voljom angažovao u Srpskoj dobrovoljačkoj gardi, nije mogla policija da ga uputi u Srpsku dobrovoljačku gardu jer Srpska dobrovoljačka garda nije bila nikad formacija policije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Gospodin Zoran Sokolović je tada tvrdio da jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja se bojim da vi niste dobro razumeli Sokolovića jer to je nemoguće, ali pretpostavljam da vi govorite iskreno i u najboljem saznanju.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Iskreno i zbilja, ja bih svim srcem želela vama i svom narodu da pomognem, ali pre svega sa istinom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Apsolutno, to je jedini način. Recite mi, molim vas, sve to šta ste radili vi sa dobrovoljcima, što je radilo Ministarstvo odbrane, je bilo u skladu sa propisima?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodin Najš vas je čak pitao da li sam ja znao za neku uredbu. Uredbe donosi vlada ili nadležno ministarstvo.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Uredbe donosi vlada na predlog ministarstva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Što se tiče kapetana Dragana, pa on je ovde rekao da je sam došao, sam došao iz Australije (Australija), niko ga nije zvao da dođe, takođe nije bio u sastavu Ministarstva unutrašnjih poslova.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nama je na sastanku govorio drugo, ako želite ja ću u ovom trenutku da vam pokažem originalne moje beleške koje sam posle prkucala i donela kod vas u kabinet, a časni Sud može da utvrdi da te beleške potiču baš iz tog vremena. Ja ne znam drugu stranu, ja znam samo ono šta je on nama rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa valjda vam je poznato da je kapetan Dragan isključivo se angažovao kao instruktor u radu u svim prilikama pa verovatno, u tom svojstvu, i u vezi sa obukom pojedinaca iz policije, ali to nema veze sa njegovim učešćem kao dobrovoljcem negde na ratištu van Srbije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On je nama rekao da ga je poslao, da ga je pozvao gospodin Radmilo Bogdanović, da je sve to bilo u režiji Jovice Stanišića i da je sa njim bilo još šest u prvom, u tom prvom odlasku u Knin još šest instruktora, šest specijalaca Državne bezbednosti koji su bili kao instruktori u Kninu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je ovde svedočio i rekao da je sam došao, a i da je radio isključivo kao instruktor. Nije bio ni u kakvim borbenim dejstvima. Je li vam poznato?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Evo, evo, ja mogu ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, to nije u skladu sa mojim sećanjem u vezi sa iskazom tog svedoka, on je rekao da je bio angažovan u jednoj borbenoj operaciji u vezi jedne policijske stanice, to možemo da proverimo. Ali ono šta je važno ovde je ono šta je on rekao ili nije rekao ovom svedoku. Ono šta je on ovde rekao u sudnici nije neophodno relevantno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej (May). Kažete da je to čak u Stanišićevoj režiji on došao, pa vi znate da 1991. godine Stanišić nije bio načelnik Državne bezbednosti?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja znam, koliko se ja sećam, gospodin Stanišić je tada bio šef kabineta gospodinu Zoranu Sokoloviću, a načelnik Državne bezbednosti bio je gospodin Janačković. Ja sam imala dobru saradnju sa gospodinom Zoranom Janačkovićem, a sa gospodinom Stanišićem sam se samo nekoliko puta čula telefonom i to onom našom poprečnom specijalnom vezom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, koliko se mojih informacija tiče, nije bio ni šef kabineta Sokolovićev, ali to nije zaista relevantno za ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče, ako želite evo kompletne beleške sa tog sastanka iz Botičeve vile, ja mogu ako želite i vama da predam, ja sam to pisala sa nivoa čiste savesti, bez ikakve namere za bilo kad da ću imati prilike da ovako to pokažem. Evo, to je beleška iz tog perida sa sastanka Kapetana Dragana i tu on govori o svojim borbenim dejstvima u tom tamo kraju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, on vama znači daje informacije o čemu se radilo i gde je bio angažovan, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Gde je bio borbeno angažovan, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, on vam daje informacije, dakle to je jedna vrsta debriefinga Kapetana Dragan a od strane službe i vas, iz Ministarstva da saznate informacije o tome šta se dešava na tom terenu?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Taj sastanak je uredila policija i Državna bezbednost, on je dovezen kolima u Botičevu vilu iz policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem, ali da raščistimo to. Oni su prikupljali informacije o tome šta se tamo dešava, on je bio tamo i onda vam je on dao informacije koje ste onda vi tražili iz odbrane, iz policije od njega, da vam kaže šta se tamo dešava. Dakle, ta njegova veza odnosi se na davanje informacija o tome šta se tamo dešava. Inače, da ste ga vi slali, pretpostavljam da biste znali šta se tamo dešava, a ne bi od njega očekivali da vam on to ispriča.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On je to pričao sam. Naš razgovor je tekao u tom pravcu da ga mi angažujemo da obučava dobrovoljce u Bujanj Potoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je drugo, da li ćete vi da ga angažujete da obučava dobrovoljce, ali ovaj sastanak koji kažete da ste imali i beležili svodio se na prikupljanje informacija od njega koji je bio na tim prostorima tada prisutan o čemu je on ovde govorio, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Može se reći da je i tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa dobro. A sada molim vas da pogledate, pošto, kad je reč o dobrovoljcima, napravili smo znači čisto razgraničenje između dobrovoljaca o kojima ste vi imali određenu evidenciju i onih paravojnih formacija koje nikakve veze sa državom nisu imale, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Želeo bih da kratko pređete preko nekoliko dokumenata koje ja ovde imam, samo da mi kažete da li oni potvrđuju da je kad je reč o dobrovoljcima, to sve bilo u skladu sa propisima. Evo, ja na primer imam ovde "Uputstvo o prijemu dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, poznato mi je ono.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću vas zamoliti samo da ga pogledate, pa ćete videti ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Molim vas pomozite mi, koji je to broj?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nemam to od ovih koji su vas angažovali da svedočite, ali ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mogu li mi oni pomoći?

SUDIJA MEJ: Možda, samo trenutak. Možda je to dokument koji optuženi ima, a vi ne. Prema tome, gospodine Miloševiću, ako vi to predate, možda bi svedokinja to mogla da pogledat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vidite, ovde se govori o tome kako se primaju dobrovoljci, kako se vrši njihova zdravstvena provera, kako se vrši njihova bezbednosna provera, dakle svi ti aspekti su vam poznati, pretpostavljam, ali evo, dajte ovo uputstvo, pa mi recite je li ono autentično? To je uputstvo o prijemu dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sa sobom imam "Način prijema dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu", to je 12(A) i mislim da se ovde ...

SUDIJA MEJ: Oprostite, moramo da postupati utako da ne dođe do zabune. Molim vas, samo pogledajte ovaj dokument koji vam je gospodin Milošević dao i potvrdite ako možete ili ako ne možete recite tako, da je to zaista ono šta je on opisao, naime da je to autentičan materijal, "Uputstvo o prijemu dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu". Samo trenutak, dok još imate dokument, pomozite nam kako bi mogli da ga identifikujemo. Ko je izdao to Uputstvo, kome je upućeno i koji datum?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: "Na osnovu člana 9, stava 1, tačka 2, Zakona o odbrani, Službeni glasnik Republike Srbije broj 45/91, ministar odbrane i Komandant Teritorijalne odbrane Republike Srbije doneli su Uputstvo o prijemu dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu".

SUDIJA MEJ: Ima li neki datum na dokumentu?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Na dokumentu nema ni jedan datum, ja ga bar ne vidim, ali ja mislim da ja imam Zakon o odbrani iz tog perioda i to je to

isto uputstvo iz zakona koji je štampan u periodu kad sam ja bila tamo, kad sam ja bila šef kabineta i to je važeći dokument, družu predsedniče, ako se vi sećate, to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vam zato i dajem to uputstvo da se vidi da tu nema nikakve mistifikacije stvari. Ljudi su dali uputstvo kako da se primaju, koje uslove moraju da ispunjavaju, da moraju da prođu obuku ako idu, da moraju da budu zdravstveno sposobni, da ne mogu biti mlađi od 18, ni stariji od 60 godina, da moraju po propisima, tu sam vam i označio, da prođu bezbednosnu proveru ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, sa tom razlikom što je ovo Uputstvo donošeno tek, ovaj zakon, nešto kasnije nego što je samo dobrovoljstvo počelo koliko mi se čini. Zakon je usvojen u julu mesecu, ovo uputstvo je potpisao general Tomislav Simović koji je postavljen zvanično za ministra odbrane 26. septembra na Skupštini Srbije, to, ovo je, papiri koje ste mi vi dali su papiri praktično stranice ove knjige ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to identično?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda nemamo šta da dovodimo u pitanje to Uputstvo, ono je predvidelo sve u skladu sa zakonom, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ovo je zakon i to je zakon po kome smo mi radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to dakle nije sporno ...

SUDIJA MEJ: Pre nego što krenemo dalje, da li želite da se taj dokument uvede u spis, odnosno ti dokumenti?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Ja ću predati vama ceo zakon.

SUDIJA MEJ: Hvala lepo, ali samo trenutak. Imamo strašno puno materijala u ovom predmetu i pokušavamo da to svedemo na minimum, ali hvala vam što ste nam to dobrovoljno ponudili, zadržite ga na trenutak. Ako se još nešto pojavi, vratićemo se na to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođu Gajić-Glišić ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, mi ovde imamo istrgnut jedan deo, ali mi ćemo to sve da spojimo i da prihvatimo. Daćemo to prvo Tužilaštvu da to pogleda i onda ćemo da damo sledeći "D" broj. Samo trenutak, dajte da sekretar prvo da broj dokaznog predmeta.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane 203.

SUDIJA MEJ: Da.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: To je dokument broj 19 koji sam ja već predala Tužilaštvu.

TUŽILAC NAJS: Mi ćemo verovatno da imamo bolju verziju ovog dokumenta, čistu verziju, potpunu verziju i stavićemo je na raspolaganje.

SUDIJA MEJ: Da, kada bude kompletna verzija na raspolaganju, onda možemo da zamenimo ovo šta je optuženi imao. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ova verzija samo zbog faksa je malo iskidana na tri dela, ali je to potpuna verzija, ništa nije izostalo od preambule do potpisa.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tačno, družo predsedniče, svi paragrafi počinju istim rečima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. I istim redosledom, pa prema tome, ja sam hteo ovo sa vama da razjasnim, ali vas molim da idemo samo ako je moguće brže ..

SUDIJA MEJ: Da vidimo prvo da li možemo da završimo sa ovim dokumentom. Da li sada imate potpunu verziju?

TUŽILAC NAJS: Da. Imamo je i u prevodu na engleski, naravno sada ne možemo potpuno da ponudimo potreban broj kopija za sve, ali mi nismo znali da će taj dokument da se pojavi.

SUDIJA MEJ: U redu, onda možemo da ga uvedemo zajedno sa originalnim dokaznim predmetom, a mi se oslanjamo na Tužilaštvo da to sve razjasni. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, ja vas molim samo da, ako je moguće štedimo vreme, da samo pređete još preko nekih stvari koje ja imam ovde kao dokument. Ovde postoji i uputstvo o prijemu dobrovoljaca u Jugoslovensku narodnu armiju od 13. septembra 1991. godine koju je uputstvo koje je potpisao savezni sekretar za narodnu odbranu gde se takođe ukazuje na sve ove aspekte njihovog prijema u skladu sa zakonom, a takođe naglašava, to sam vam podvukao ovde tačku 5, pa možete da pogledate, "bezbednosna provera u postupku primanja i praćenja dobrovoljaca, vrši se po propisima službe bezbednosti kojih se striktno pridržavati" i tako dalje. Takva odredba je i u ovom uputstvu koje smo maločas gledali, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zato je meni neverovatna tvrdnja i bojim se da je to jedna vrsta, rekao bih, glasine da su pušteni iz zatvora ljudi da idu u neke jedinice.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam samo prenela ono što je ministar gospodin Zoran Sokolović nama rekao u kabinetu ministra odbrane. Poznata mi je uredba koju vi pominjete, na žalost ja je nemam jer mi nismo bili u sastavu Jugoslovenske narodne armije, Ministarstvo odbrane je bilo odvojeno od njih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno, niti ste imali ikakve nadležnosti prema njima.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, pogledajte i ovo uputstvo, verovatno vam je poznato, jer ja i njega želim da uvedem kao dokazni predmet, jer ono je celovito, ovde faks nije zakazao

SUDIJA MEJ: Dok svedok gleda to, gospodine Najš, ja se sećam da sam vidio taj dokument, možda grešim.

TUŽILAC NAJS: Memorija uvaženog sudije je kao i uvek savršena, to je dokazni predmet koji je ovde izveden i to je dokazni predmet 406, tabulator 14, ako je informacija koju sam ja dobio tačna.

SUDIJA MEJ: Dajte da čujemo svedokinj komentar o tome.

SVEDOK GAJIC-GLIŠIĆ: Da, ja sam ovu sličnu naredbu videla u Tužilaštvu i način na koji je stavljen pečat, način na koji se stavlja "vojna tajna-poverljivo", način na koji se kod nas vode dokumenta sa pečatom, jedino što je potpis nevidljiv, je način na koji se u to vreme radilo. Ja sa 99,99 posto tvrdim da je ovo ispravan dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A skrećem vam pažnju na još jedan dokument ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak samo da se pobrinemo da smo sve zaveli po redu kako treba. To je dokazni predmet koji je već uveden u spis. Ja bih bio zahvalan kada bi tužilac proverio da li je to pravi broj.

TUŽILAC NAJS: Proveriću, još to nisam uradio, gospodin Tunens (Reynaud Theunens) nam je kao i obično pomogao i rekao da je to verovatno dokument 406, tabulator 14.

SUDIJA MEJ: Mi ćemo da ga usvojimo, možda je to malo drugačija verzija od onog šta je već uvedeno. U transkript je ušlo da je reč o istom tom dokumentu sa istim brojem. Samo trenutak, dok to rešavamo, dobićemo novi "D" broj za ovaj dokument.

(Pretrsko veće se savetuju)

SUDIJA MEJ: Dalje ispitivanje je pokazalo da je reč o istom dokumentu, prema tome ne treba nam novi broj. Možemo sada da pogledamo sledeći dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je uputstvo doneto na osnovu uredbe Vlade Republike Srbije, gospodin Najs je govorio o nekoj uredbi sa zakonskom snagom, nema te uredbe sa zakonskom snagom, ima uredba Vlade Republike Srbije o upisu dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu, u čijem članu 1 piše: "Ovom uredbom utvrđuje se upis dobrovoljaca u Teritorijalnu odbranu", a sledeća rečenica u članu 1, stav 2 je: "Popuna Jugoslovenske narodne armije dobrovoljcima vrši se u skladu sa saveznim propisima". Dakle potpuno usklađeno i Vlada Republike Srbije, ovo je 14. avgusta 1991. godine. Ovo je fotokopija "Službenog glasnika" koji je, koji je

autentične službene novine u kojima se objavljuju zakoni u koja primaju sva pravna lica i fizička lica koje interesu zakoni. Evo, pogledajte to.

SUDIJA MEJ: Ponovo mi se čini da je to dokument koji smo imali, dokument od 14. avgusta 1991. godine, Republika Srbija, ukoliko se dobro sećam.

TUŽILAC NAJS: Proverićemo.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Da, ovo je dokument o kome sam ja govorila uz sva izvinjenja što sam ga nazvala uredba sa zakonskom snagom, jer ja sam profesor elektrotehnike pa mi, možda u rečnik to sa zakonskom snagom, tako smo mi to zvali u kabinetu, uredba sa zakonskom snagom. Mi radimo nešto što je u skladu sa zakonom i ja sam i juče i u svojim pripremama za ovaj dolazak ovde, uvek govorila da sve što sam ja radila i što smo mi tamo radili smo radili na osnovu dokumenata i propisa i uz, kako su meni govorili, znanje predsednika Miloševića. Mi nismo radili ništa drugu Miloševiću iza leđa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svako je valjda radio svoj posao, ja se nadam, gospođo Gajić-Glišić ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: I ja se nadam, ja se nadam iskreno iz sveg srca zalažući se za odbranu tog jadnog srpskog naroda na ratom zahvaćenim teritorijama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, ja bih želeo samo da još jednu stvar malo pojasnimo. Vi znate da su državni organi u više navrata reagovali na postojanje raznih paravojnih formacija i nastojali upravo da se sve stvari svedu u zakonske okvire, da se te paravojne formacije eliminišu. Sami ste rekli da one koje ste sve nabrojali, da ih opet ne nabrajam, nisu bile u sistemu, nisu imale nikakve veze sa državom i reč je bila o organizovanju, to imate i kasnije u vašoj izjavi, raznih stranačkih formacija i tako dalje.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, i ja sam to detaljno opisala u knjizi i ja bih htela da skrenem pažnju na poglavlja gde Pejčić govori o organizovanju dobrovoljaca Srpskog pokreta obnove koji su slati mimo zakonskih propisa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kao što se sećamo, Srpski pokret obnove je tada bio najveća opoziciona partija, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte naredbu Predsedništva SFRJ ...

TUŽILAC NAJS: Poslednji dokazni predmet je bio 406, tabulator 13.

SUDIJA MEJ: Hvala.

TUŽILAC NAJS: Ovde je original tog dokumenta tako da optuženom može da se vratiti njegova verzija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: S tim što, gospodine Mej, to nije moja verzija nego upravo zvanični tekst iz zvaničnih novina koji se zvanično primenjuju, jer "Službeni glasnik" objavljuje propise. Isključivo propise. A propisi se primenjuju po objavljivanju ...

SUDIJA MEJ: Da, imamo to, imamo gospodine Miloševiću, samo da vidimo da li je isti. To je isti dokument tako da nam ne treba novi broj, a vama možemo da vratimo vaš faks.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Skrećem vam pažnju na "Naredbu o angažovanju dobrovoljaca u oružanim snagama SFRJ za vreme neposredne ratne opasnosti" decembra 1991. godine i samo želim da vam, pošto ona isto, veoma pažljivo govori o svim ovim kriterijumima i tako dalje, kaže, pročitacu vam samo tačku 7 i 8, nadam se da vam je i to poznato šta je to, a to je na engleskom "Instruction". Dobro, drago mi je da imam i na engleskom to, inače bi prevodioci potrošili više papira. Tačka 7: "Dobrovoljački sastavi koji su sada angažovani van oružanih snaga SFRJ", dakle bio je stalno problem raznih sastava van kontrole, toga se sećate, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, kaže, i ovo je takođe nastojanje Predsedništva da se sve stavi pod kontrolu što je u tim haotičnim prilikama bilo veoma teško, kaže: "Dobrovoljački sastavi koji su sada angažovani van oružanih snaga SFRJ na izvršavanju određenih vojnih zadataka i dobrovoljci koji se sada nalaze u jedinicama i ustanovama oružanih snaga SFRJ, dužni su da u roku od 10 dana od stupanja na snagu ove naredbe usklade svoj

položaj u oružanim snagama sa odredbama ove naredbe. U istom roku, sa teritorije za koju su odgovorne komande, jedinice i ustanove oružanih snaga SFRJ, odstraniće sve pojedince i dobrovoljačke saastave koji se ne uključe u sastav oružanih snaga SFRJ na način uređen ovom naredbom". Znači koje ne podležu lancu komandovanja, disciplini i tako dalje, već na svoju ruku se oružano angažuju na bilo koji način. Odredba stava 2 ove tačke odnosi se i na dobrovoljce koji se sada nalaze u oružanim snagama ako ne postupaju po odredbama ove Naredbe. Jer bilo je dobrovoljaca koji su se prijavili, a onda se ne pridržavali discipline i radili na svoju ruku. I tačka 8 kaže: "Prema licima koja se po stupanju na snagu ove naredbe zateknu u uniformama i sa oznakama pripadnika oružanih snaga SFRJ, a nisu na zakonom propisan način stupili u oružane snage SFRJ i svoj položaj regulisali u skladu sa odredbama ove naredbe, primeniće se zakonske mere". Dakle, najviši organ odnosno kolektivni vrhovni komandant, Predsedništvo SFRJ, naređuje da se to dovede u red, da se odstrane oni koji nisu u oružanim snagama koji se samo vojno nalaze i naređuje da su samo komande jedinica na teritoriji u zoni svoje odgovornosti dužne da odstrane sve takve iz zone svoje odgovornosti. Je li vam to poznato?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bila vezana za, sa Jugoslovenskom narodnom armijom, poznato mi je ali nisam imala tu uredbu sa sobom i nisam je videla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je naredba kolektivnog vrhovnog komandanta, evo, vidite, je li vam to autentično ili nije, jer bih hteo da ga uvedem kao dokazni predmet?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ovde se jedino ne vidi potpis gospodina Branka Kostića koji je u to vreme bio predsednik Predsedništva SFRJ ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali se vidi njegovo ime ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, vidi se njegovo ime ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A u službenim novinama se ne štampaju potpisi nego se štampa štampanim slovima ko je potpisao i stavlja se broj, datum i tako dalje.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Slažem se s vama sa jednom, sa, ne znam koliko sam ja kompetentna da ovo odobrim ili ne odobrim, obzirom da je datum 20. decembar, a vlada je pala 12. decembra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, vi niste dakle kompetentni da to procenjujete, i ja to uvažavam potpuno, samo ja ipak insistiram, gospodine Mej, da ovu Naredbu uvrstite u dokazne predmete jer ukazuje na ...

SUDIJA MEJ: Da, molim da dobijemo ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Ukoliko ja mogu da pomognem, ja verujem u istinitost i tačnost ovoga, ali opet naglašavam ja nisam kompetentna da dajem sudove o ovakvim naredbama.

SUDIJA MEJ: U redu, daćemo sledeći broj dokaznog predmeta

sekretar: Dokazni predmet Odbrane 204.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste, pretpostavljam, gospođu Gajić-Glišić, kad ste pisali knjigu, pisali najbolje što ste stvari razumevali tada i videli, učestvovali u tome, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Trudila sam se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što ste tada napisali, pretpostavljam i sad mislite, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću nekoliko stvari iz vaše knjige da vas podsetim, vidim da imate knjigu pred sobom.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, molim vas okrenite stranu 51. Tu odgovara general Simović, odgovara general Simović na neka pitanja. Pitaju koji je cilj Srbije, da li da odbaci hrvatsku politiku i da ostane Jugoslavija kao celina ili da stvori veću Srbiju kao što neki tvrde. Našli ste to, nadam se?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ja tačno citiram?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno citirate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A, onda, ovo je dalje odgovor Simovićev. Simović kaže: "Srbija se kao i u vreme KPJ zalaže za pravo svakog naroda da se izjasni, kao i na pravo nacionalnih manjina ...

TUŽILAC NAJS: Da li je Pretresno veće to pronašlo?

SUDIJA MEJ: Da li imate na engleskom?

TUŽILAC NAJS: Strana 35, u gornjem desnom uglu

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja vas molim samo da pratimo ovo. Je l' ovo tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Kada je nastala kriza i sa vojnog aspekta Srbija je naglašavala svoje opredeljenje da se situacija rešava mirnim putem", je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Na žalost, počelo je oružanom silom, prvo u Sloveniji, a zatim u Hrvatskoj. Po oceni Vlade Srbije, oružani sukob je posledica toga što su ustaške paravojne formacije vršile i vrše takve masakre koji se u istoriji, na žalost, ponavljaju".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to tako i bilo?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Radi vremena, da preskočimo, govori o Drugom svetskom ratu i tako dalje, pa nastavlja dalje: "U svemu tome, Jugoslovenska narodna armija, po odluci Predsedništva SFRJ, dobija zadatak da se u vidu tampon zone stavi između ustaških formacija Hrvatske i naselja gde žive starosedeoci srpske nacionalnosti. Ne radi se o stvaranju Velike Srbije već o zaštiti srpskog stanovništva koje je sticajem okolnosti najbrojnije u Jugoslaviji, time i najveću teritoriju naseljava". Je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to bio tačan opis koji je dao general Simović kada je odgovarao na ova pitanja?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da i ja imam ovde i autorizovanu i prvu verziju i autorizovanu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nema potreba da mi dokazujete, ja daleko citiram ovo, vi pri tome i ostajete i vi smatrate da je to i tačno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Okrenite sad stranu 54, to vam je u sredini ove strane, u sredini ovog pasusa blizu ...

TUŽILAC NAJS: Dok Pretresno veće traži stranu možda mogu da vam pomognem tako što ću da kažem da je na početku tabulatora 9 indeks gde se nalaze strane na engleskom koje odgovaraju stranama na BHS-u, to bi trebalo da bude negde oko strane 54. Mislim da bi to tako trebalo da bude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Citiram opet i pitam vas za potvrdu, je li to tako i bilo, je li tačno ja vas citiram? Simović kaže: "Od samog početka secesije Srbi su okrivljeni za rat, samo zato što su tražili da se Srbi tretiraju kao ravnopravni građani Hrvatske". Je li tačno ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to tako i bilo, gospođo Gajić-Glišić?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda ovaj kaže: "Meni se čini da su Srbija i Jugoslavija jedno isto?", pita ga ovaj, kao Srbija i Jugoslavija jedno isto, Simović odgovara: "Jedno isto", pa vas pitam: "Zašto sada ne stanete?". On kaže: "Meni je žao što vi niste zapazili da JNA čini napore da zaštiti Srbe od genocida, a da ne izaziva oružanu borbu, već da radi na stvaranju uslova za političko rešavanje krize, a to znači mirnim putem". Je li tako, gospođo Gajić-Glišić?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to piše u vašoj knjizi?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to tačan opis i situacije koja, koja je tada ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Koju je tada vodila Srbija kao politiku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda vas samo ću vas, par reči, reagovanje ministra Simovića, to je sa 76 strane na, to vam je pod naslovom "Reagovanje ministra odbrane general potpukovnika Tomislava Simovića na saopštenje Srpskog pokreta obnove" i on kaže: "da je cilj sprečavanje ... "

SUDIJA KVON: Strana 53.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pošto je Srpski pokret obnove koji je bio vrlo žustar u izazivanju sukoba kao uzeo da kritikuje vojsku, Simović odgovara: "Sprečavanje pokolja srpskog življa u srpskim Krajinama i oslobođanje naših sinova, pripadnika JNA u kasarnama. Zar to do sada svakome nije jasno?". Je l' to tako bilo?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, i ja ću da podsetim sve da su tada hiljade i hiljade vojnika, dece od 18 godina bili zatvoreni u kasarnama Hrvatske, da nisu imali struju, da nisu imali vodu, da nisu imali hranu, da su Bedemi ljubavi, Žene u crnom obilazili i dan i noć pevale oko njih, da su ta deca bila u strašnom i jadnom stanju. Ja takođe želim da kažem da sam ja danima i noćima, jako mi je teško da pričam o tome, da sam tražila da nam kažu šta je sa decom, vojnicima, sa decom od 18 godina, da li su živi, šta je sa njima, da dobijem bilo kakvu informaciju, veza mi se uvek prekidala i samo se čulo "nazočni, nazočni, nismo nazočni". Taj period to je najstrašniji period koga ja ni danas ne mogu da se oslobodim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, to vam svakako verujem. A sada vas molim da pogledate 44 stranu, kraj pretposlednjeg pasusa, ovo je takođe objašnjenje Simovića, kaže: "Različite vojske su se među sobom sudarale. Jedni su hteli da idu na osvajanje Osijeka, drugi na osvajanje Zapadne Slavonije, mada to nije bio cilj". Je l' to jasno kaže Simović, nikakav cilj nije bio, nikakvo

osvajanje, jer se, on nastavlja, "jer se borilo za mesta gde je većinsko srpsko stanovništvo, ali svako je imao svoju politiku i svoje ciljeve. Kada bi upadali u klopke, nazivali su armiju izdajničkom i žalili se kako neće u borbama da im pomogne".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ti koji su bili van ičije kontrole su nazivali armiju izdajničkom, "a armija je nastojala da igra", kako Simović kaže, kako ga citiram iz vaše knjige, "ulogu tampon zone između tih napada i zaštite naselja koja je trebalo zaštititi od tih međusobnih sukoba".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno, družo predsedniče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda on u sledećem pasusu kaže: "Armija nije vodila osvajajući rat, vodila se borba za mesta u kojima žive Srbi kao većina, borci iz tih mesta su hteli i svoje kućne pragove da oslobode. Ali", objašnjava to, "ali ne i tamo gde su u manjini, a borci iz tih mesta su hteli i svoje kućne pragove". I tu onda nastaje ta konfuzija o kojoj on govori i koju je država nastojala da tada dovede u red i da ne dozvoli taj haos koji se stvarao i na koji Simović reaguje. Je l' tako, gospodo Gajić-Glišić?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC NAJS: Strana 405. Oprostite, 105.

SUDIJA KVON: Ne, strana 104, pretposlednji pasus.

TUŽILAC NAJS: Hvala. Samo napominjem da ću ja da se povučem na trenutak, gospodin Vajting (Whiting) je ovde, on će da me zameni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I pogledajte stranu 169 samo kraj ovog pretposlednjeg pasusa, inače glava nosi naziv "Vrline javne, poroci tajni", to vam je uvek tako u životu, vrline javne, poroci tajni. "Armija nema nikakve teritorijalne pretenzije u odnosu na bilo koju jugoslovensku republiku, ali ne može sedeti skrštenih ruku dok su neki od njenih garnizona i dalje nalaze u okruženju", rekao je Simović. Je li to tako i bilo?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, kasarne su bile u okruženju uglavnom od hrvatskih žena, to je ono što sam malopre rekla da ne ponavljam ponovo, veliki broj kasarni na teritoriji cele Hrvatske bile su zarobljene, vojnici

su bili bez struje, bez vode, bez hrane, bez ičega i to je ono zbog čega smo mi organizovali onaj pohod autobusa majki da idu da posete svoje sinove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ću vam, skrećem pažnju na stranu 252, srednji pasus, Simović kaže: "Do sada je bilo 14 primirja i svako je narušila Hrvatska. Za vreme tih primirja po podacima koje imam, vaša zemlja", pošto ga izgleda neki reporter iz Mađarske (Hungary) pita, "Mađarska ubacuje vazduhoplove i upada u naš vazdušni prostor. Takođe se oružje uvozi preko vaše zemlje". Je l' to tako bilo?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, i ja ću da vas, podsetim družę predsedniče da su tada bile 11 opština sa većinskim mađarskim stanovništvom i da je svakog trenutaka tamo postojala opasnost da tamo dođe do novih sukoba, jer su Mađari hteli da se pripoje državi Mađarskoj. Ja mislim da je u dogovoru sa vama tada, ministar inostranih poslova Jovanović uputio protestnu notu ambasadi Mađarske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, bilo je toga dosta, verovatno je tako kako kažete da je uputio ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, moramo da pronađemo gde je taj citat, može li tužilac da nam pomogne?

TUŽILAC VAJTING: Nisam još našao, tražim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To je 222. strana knjige, srednji pasus, skrenuću vam pažnju ...

SUDIJA MEJ: 222? Vi ste rekli 122, nađimo 222.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ : 232, 232

SUDIJA MEJ: Koja strana?

TUŽILAC VAJTING: 232

SUDIJA MEJ: Dobro, samo trenutak, samo trenutak

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: "Do sada je bilo 14 primirja", tako počinje pasus.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Srednji pasus.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Srednji pasus. "Do sada je bilo 14 primedbi ..."

TUŽILAC VAJTING: Časni Sude?

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Vajting?

TUŽILAC VAJTING: To je na sredini strane 167

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Svako je narušila Hrvatska", objašnjava ubacivanje oružja i sve. I još samo jednu rečenicu, evo to je na kraju, epilog, 313 strana. Vi kažete: "Ministar odbrane bez vojske, predsednik republike bez svojstva Vrhovne komande", samo to vam za sad citiram. Dakle, gospođo Gajić-Glišić, vi znate da je naše opredeljenje bilo za Jugoslaviju?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I znate da je u našem Ustavu Srbije koji je pisan tako da Srbija ima sve nadležnosti, kad je kriza bila već u jeku, kad je taj ustav pisan, ali je u posebnom članu tog ustava rečeno: "Nadležnosti koje ima savezna država po saveznom ustavu vrše se u saveznoj državi i u skladu sa saveznim ustavom". Prema tome, da li je jasno da Republika Srbija u odnosu na Jugoslovensku narodnu armiju nije imala nadležnosti?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Vi niste bili Vrhovni komandant Jugoslovenske narodne armije i, koliko sam ja, ako mi časni Sud veruje, u ovom trenutku zapažala, vojske, onaj ko ima oružje, taj ima i moć.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to je obično tako, pogotovu kad je rat, međutim, vi ste govorili o tome zato mislim, pošto vas gospodin Najs nije pustio da završite misao, vi ste govorili: "Imam zakone iz kojih se vidi da su ovlašćenja u rukama predsednika republike", kao da sam ja uzeo ta ovlašćenja iz ruku Simovića. Ni Simović ni ja nikakvu nadležnost nad Jugoslovenskom narodnom armijom nismo imali niti smo mogli imati, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je tačno, ali samo da vas podsetim, ja kada sam govorila o narodnoj odbrani i Zakonu za narodnu odbranu, nadležnost nad ministarstvom odbrane rekavši da general Simović nije imao ovlašćenja ni kao jedan knjigovođa u to vreme, sam rekla da on po članu zakona broj 6 koji kaže: "Predsednik republike u pripremanju i organi-

zovanju za odbranu, rukovodi oružanim snagama u miru i ratu, uključujući i ovlašćenja u rešavanju organizacionih personalnih pitanja u Teritorijalnoj odbrani". Ja nisam govorila o nadležnosti JNA, ja tu ne diram, to nije moja nadležnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li, a da li se sećate, pošto ste bili u Ministarstvu odbrane da je čak i komandanta republičke Teritorijalne odbrane imenovalo Predsedništvo SFRJ, a ne ni u jednoj republici predsednici republike? Naravno, dok se ovi nisu otcepili, ali u Srbiji je to bila u to vreme nadležnost Predsedništva SFRJ, pa sećate se?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Verovatno, ali dozvolićete da ja ne mogu sve da znam, ni ne tvrdim da sve znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne morate, naravno, sve da znate. Dakle, nije sporno, vi ste ispričali ovde jedan događaj kad je bila neka kriza gde su u tim sukobima u Slavoniji bili ugroženi, koliko se ja sećam veliki broj civila i teritorijalaca da je to bilo negde, kako ste vi rekli, oktobra ili novembra 1991. godine, ja sam molio Simovića da moli ljude u JNA da nadleću avionima, ne da bombarduju, nego da nadleću avinima da bi nam pomogli, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, ja nisam rekla da ste mu vi naredili, ja nisam rekla da je on mogao da naredi njima, ja sam rekla da ste molili, i vi i on.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ja molim Simovića da, pošto je on general, bio pre toga komandant vojne oblasti, dole Skopske i general vrlo visokog čina da upotrebi svoj uticaj da moli da se nadleće da bi se tim ljudima tamo pomoglo, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, da. Šta je tu sporno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Hvala. Mislila sam da sam ja nešto pogrešila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne ništa nego ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak pričekajte. Molim vas, gospodine Miloševiću, ne zaboravite da ovo nije privatni razgovor. Ovo se sve prevodi, pa vas mo-

lim da pravite pauzu kao i gospođa svedokinja pre nego što počnete da govorite. Molim vas ne zaboravite na prevodioce.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Ja se izvinjavam

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić- Glišić, taj događaj koji ste vi opisali, ja sam želeo da još jednom razjasnimo iz jednog prostog razloga pošto vi, kao očevidac govorite o tome da ja molim Simovića, da on moli ove njegove kolege iz JNA da nadleću, iz prostog razloga što se ovde tvrdi kako sam ja komandovao JNA, a pošto vi, kao očevidac govorite da ja molim Simovića da urgira kod svojih, da ih zamoli, jer ni on nema komandu nad njima da nadleću da bi tim ljudima pomogli. Valjda da sam im ja komandovao, ne bih molio Simovića da on njih moli, nego bih to mogao da naredim. Je l' to jasno ili nije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala vam lepo, da idemo dalje. Vi ste opisivali koliko sam ja ovde zabeležio u ovom vašem glavnom ispitivanju neki sastanak Simovića i Hadžića gde je trebalo da se predstavi Hadžić srpskoj javnosti, jer predstavlja Srbe iz Baranje, Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srema na konferenciji u Hagu (International Conference on the Former Yugoslavia), je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Malo ste spojili vremenski, ali da čujem pitanje do kraja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, samo sam hteo da objasnite ono šta ste kasnije bez pitanja rekli u vezi s tim da ja nisam znao ko je Hadžić. Zapisao sam, "Milošević pitao Simovića ko je Goran Hadžić", to ste rekli?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on je već bio u Hagu?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: A on je već stigao da ide do Haga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on već bio u Hagu kao predstavnik građana Slavonije Baranje i Istočnog Srema. Ja uopšte ne osporavam pravo građana u Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu da izaberu tog Gorana Hadžića i da ga pošalju kao svog predstavnika. To nije sporno i ja vas

to ne pitam. Nego, da li je sporno da kad je on bio već izabrani predstavnik i već bio u Hagu, da ja čak nisam znao ni ko je on?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Na žalost, družu predsedniče, kad je Goran Hadžić došao u Ministarstvo odbrane, Goran Hadžić nije znao ni čega je on predsednik. Kasnije, vi ste pitali: "Ko je taj Goran Hadžić?". General Simović je pozvao generala Nenezića da pita: "Odakle sad Goran Hadžić?". General Nenezić je rekao da je Goran Hadžić njegov rođak, da je magacioner bio neki tamo u tim krajevima, da je general Nenezić hteo da ga progura kao političara, da je on, praktično, samozvani predsednik i da je sada kasno da se sve to ispravi, jer Goran Hadžić je već stigao do Haga. Ja sam taj deo opisala do detalja u svojoj knjizi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemamo vremena da u to ulazimo, ali ja sam samo hteo da na osnovu vašeg svedočenja kao očevica tih, sasvim, kako bih rekao, materijalnih činjenica. Dakle u vreme kad je već stigao do Haga, kada ja pitam Simovića ko je Goran Hadžić, ja ne znam ko je Goran Hadžić.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pretpostavljam da niste imali tačne informacije, da su vas general Nenezić i drugi koji su bili oko vas, pogrešno informisali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ne znam, pravo da vam kažem, ne sećam se sada ni generala Nenezića. Šta je radio general Nenezić u to vreme?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Organizovao je tu pobunu tih Srba tamo u tim krajevima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' general Nenezić bio u penziji već tada?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Bio je u penziji i on i Pekić, general Pekić i on su najviše vršljali po tim krajevima, vratili se u mlade dane i dizali revolucije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, al' tu se radi o penzionerima koji su na svoju ruku nešto radili, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda ste pomenuli o nekom mom razgovoru sa Simovićem, ja samo želim da to razjasnimo u vezi sa Teritorijalnom odbranom u Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu da je došlo do zabune i da je Hadžić postavio Stojčića za komandanta narodne odbrane, je l' tako? To ste juče rekli.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznato da je Stojčić bio dobrovoljac, otišao tamo kao patriota da pomogne?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa nije mi poznato da je on tamo otišao kao dobrovoljac, nije mi niko rekao da je on otišao kao dobrovoljac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A Goran Hadžić ga je imenovao za komandanta Teritorijalne odbrane?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Pa tu je najveća i zbrka nastala što je on bio policajac iz Beograda koji je otišao sa svojom specijalnom jedinicom ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Al' nije otišao sa specijalnom jedinicom nego je otišao s nekoliko drugova, a kao dobrovoljac i patriota, a Goran Hadžić ga imenovao kao komandanta Teritorijalne odbrane, je l' to sporno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nije sporno i da sam ja rekao Simoviću, to je tamo neka zabuna, Hadžić imenovao Stojčića za komandanta Teritorijalne odbrane?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala vam. A recite mi molim vas pre nego što pređemo na ostala pitanja, pošto sam shvatio da ste vi želeli više da kažete, ali zbog ekonomije vremena, pretpostavljam gospodin Najs vas je prekidao, pa evo, na račun mog vremena, recite mi, šta ste imali kao saznanja o stradanjima Srba u Hrvatskoj u vreme kada ste vi bili u ministarstvu i u vreme pred vaš posao u ministarstvu i posle, šta ste vi saznali o stradanjima Srba u Hrvatskoj?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Užas, užas. Srbi su proterivani sa svojih ognjišta, Srbi su bežali sa svojom kesom, smeštani su u barake one tamo sobe u "13. maju" koje su služile za obuku, za smeštaj onih koji dolaze na

obuku. Prvi Srbi koji dolaze posle Franje Tuđmana na vlast i prve izbeglice bili su Srbi. Ti Srbi su dolazili i ništa, ništa nisu imali, mnogi su gubili svoje porodice i nisu znali gde se nalaze. Zatim, mi smo dobijali fotografije masakriranih Srba. Ja mislim, družu predsedniče, da jedan špil tih fotografija smo i pripremali vama kao dokazni materijal za Hag, ali, na žalost ja sam svoje te fotografije dala svojim prijateljima po odobrenju pukovnika vojne bezbednosti, Tomi i Marici Spasojević da pokažu Srbima u Švajcarskoj (Switzerland). Srbi su bili sečeni brenerima, svi ispečeni, ja se izvinjavam časnom Sudu što moram da kažem, tih slika kad se setim, bili su im odsečeni udovi gurnuti u usta. Bilo je jako mnogo izbeglica, na primer u to vreme je bilo 150.000 izbeglica iz Zapadne Slavonije. Po popisu i našim znanjima u Zapadnoj Slavoniji je bilo 60.000 ljudi, 60.000 Srba, a odjedanput se u Srbiji javilo 150.000 izbeglica, najviše ih je bilo u Novom Sadu i u Šidu. Predstavnici sindikata su dolazili kod nas, nisu mogli da obezbede drva, ogrev, nije bilo učionica za decu, za školu, nije imalo para da se kupe toj deci knjige. Nisu imali hrane, tada je bilo to strašno. Na drugoj strani smo imali Milana Babića koji je stalno dolazio u kabinet i stalno nam pretio kako će da dovede još 300.000 Srba ukoliko ne šaljemo i ne mobolišemo Srbe iz Srbije da idu da brane Srbe iz Hrvatske. To vreme je bilo strašno. Ta deca su bila deca zarobljena u kasarnama su bila u Hrvatskoj, majke su kukale, vrištale, upadale u Vladu, niko nije smeo da izađe pred njih. Ja mislim da ste vi zamolili Simovića da pošalje mene pred te majke i ja sam pred njima plakala i molila da mi zajedno idemo, sve klečeći, da branimo i da vodimo naše sinove natrag i da ih tražimo, bez obzira, neka nas pobiju. Bilo je užasno, u Srbiji nije imalo dovoljno nafte, nije imalo hrane, nije bilo ogreva, situacija je bila strašna. Oni koji su bili mobilisani vraćali su se sa ratišta, imali smo invalide koji su dolazili bez nogu, bez ruku, kojima nismo mogli da obezbedimo osnovno sredstvo za život, oni su često pred vladom sedeli sa štakama, molim vas, i nismo da preskačemo i prođemo u vladu pored njih. Situacija je bila strašna, ja znam da danima nisam izlazila iz kabineta i da smo danima radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam. Mogli biste mislim, veoma mnogo toga da iznesete o stradanjima Srba u Hrvatskoj?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: O da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali sobzirom na vreme koje se ovde ograničeni ovde, ja to od vas ne mogu da tražim. Vi ste ovde doneli i intervjue koji je general Simović dao 19. novembra 1991. godine. To sam uzeo iz

vašeg tabulatora, to je ERN 02905739. Kad kažem vašeg, ne mislim na vas, ne govorim o vama ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, ja imam ovde originalan tekst.

SUDIJA MEJ: Mislim da je vreme, gospodine Miloševiću, pre nego što pređete na taj dokument, ja mislim da je vreme za pauzu. Vratićemo se na to posle pauze i uzećemo broj tog tabulatora od Tužilaštva. Mislim da je to jedan od njihovih dokumenata o kojima smo već razgovarali. Idemo sada na pauzu i nastavljamo za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam, gospođu Gajić-Glišić da vam je u ono vreme, Generalštab JNA, to je vreme kada vi radite u Ministarstvu odbrane, kada su već počeli razgovori uveliko sa izaslanikom Generalnog sekretara Ujedinjenih nacija Sajrusom Vensom (Cyrus Vance) o dolasku snaga Ujedinjenih nacija (United Nations) i tako dalje, da li se sećate da je Generalštab JNA upravo o ovome o čemu vi govorite, o blokadama, stalno insistirao da se deblokiraju kasarne da bi vojska mogla da se izvuče odatle bez žrtava i bez sukoba?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sećate se da su se obraćali i lordu Carringtonu (Peter Carrington), da je bilo sporazuma između JNA i Hrvatske da se to omogući, ali da to nije omogućavano?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam skrećem pažnju na ovaj intervju koji ste vi dali, rekao sam njegov broj, neću ga čitati, naravno u celini, ali u srednjem ovom stupcu ...

TUŽILAC NAJS: To je tabulator 1, dokazni predmet 568.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U ovom srednjem stupcu intervjuja, s druge strane intervjuja, postavljeno je pitanje: "Da li je po svom sastavu JNA preteća srpske vojske, kako se to u poslednje vreme često čuje?". I evo od-

govora generala Simovića: "To je samo delimično. Prema svojoj nacionalnoj strukturi, JNA još uvek ima otprilike 27 posto pripadnika drugih naroda i narodnosti pored Srba i Crnogoraca, to znači da objektivno u njenom stalnom i promenljivom mirnodopskom sastavu tu većinu čine pripadnici najbrojnije nacije, u ovom slučaju srpske, što je i ranije bio slučaj, ali sa daleko manjim procentom. To što je taj odnos sada nešto veći, posledica je sadašnjih vojnih i političkih događaja na teritoriji Slovenije i Hrvatske, i ponašanja rukovodstva nekih naroda i narodnosti u Jugoslaviji. Mogu reći da su JNA srpskom vojskom po svom sastavu načinila upravo ona rukovodstva koja su svoje narode povelu u borbu protiv nje". Dakle, je li to činjenica koja je nesporna i da li je ovo šta govori general Simović upravo odgovara stanju i događajima iz vremena na koje se odnosi i o kome vi svedočite?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ovo intervju koji je general Simović predamnom dao gospodinu Ivici Dačiću u našem kabinetu koji je autorizovan i koji je tačan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On kaže u prvom stupcu, govori o zaštiti srpskog stanovništva od obnavljanja genocida. Vi ste maločas govorili o stradanjima Srba u Hrvatskoj, o 150.000 izbeglica tada u Srbiji, pa da li je sporno da su Srbi u to vreme imali veoma ozbiljne razloge za strah jer su bili izloženi praktično fizičkom uništenju?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on kaže na kraju ovog prvog odgovora u prvom pasusu: "Objektivno gledano, Jugoslovenskoj narodnoj armiji nije preostalo ništa drugo činiti u uslovima kada su ustaške formacije odlučno ostale u nameri da unište srpski živalj". Je li to bila ta realnost s kojom su svi bili suočeni?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, mi smo se toga jako svi plašili. Svakog trenutka je pretila opasnost da i Srbija bude napadnuta, a što i vi znate da je bila napadnuta u Šidu, Šid je bio napadnut, vi ste u to vreme bili u Hagu i mi smo bili svi skupa na vezi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno, granatiran je sa hrvatske teritorije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Granatiran Šid na teritoriji Srbije. Vi dalje govorite, samo da nađem ovde, u jednom delu o susretu generala Jovića, on je već bio u penziji, je l' tako? A nekada je bio u mirovnim snagama Ujedinjenih nacija, u jednoj od misija Ujedinjenih nacija u kojima je Jugoslavija učestvovala?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz tog vremena je poznao Mareka Guldinga (Marrack Goulding) koji je u to vreme bio pomoćnik generalnog sekretara Ujedinjenih nacija, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On se privatno sreo sa njim?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I taj razgovor koji vi opisujete, u stvari svi ste bili zainteresovani, pošto je to bilo u jeku aktivnosti Sajrusa Vensa i razgovora po čitavoj Jugoslaviji sa predstavnicima vlasti krajina, sa nama, u Predsedništvu SFRJ, u Predsedništvu Hrvatske i tako dalje, o dovođenju mirovnih snaga?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, Marak Gulding je prvi predložio dovođenje mirovnih snaga, što ste vi istog trenutka prihvatili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to vi ne znate tačno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Naravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zbog toga što je to bilo u kontekstu razgovora koje je vodio Sajrus Vens. Marak Gulding je došao uz njega.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Verovatno, ali to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A on je bio, a on je bio pomoćnik za mirovne operacije. Vi ste pravili ovu belešku koja je u tabulatoru broj 7, ja neću tu belešku da vam citiram, ali ovo se svodi na, kako vidim telefonski razgovor između Jović Slavka i predsednika Miloševića, a on se vodi iz vašeg kabineta, iz kabineta ministra odbrane generala Simovića gde on vas informiše, a telefonom i mene, o svom razgovoru sa Marakom Guldingom.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi pravite ovu belešku da bi ostala informacija šta je bilo u tom razgovoru, šta je bitno za taj razgovor, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam se trudila da zabeležim sve što sam najviše mogla i posle toga sam tu belešku prekulala i ja sam je lično donela u vaš kabinet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. I sad vam skrećem pažnju na drugu stranu te beleške, u pretposlednjem pasusu, on opisuje da je došao Gulding u Jugoslaviju da ispita mogućnost dovođenja mirovnih snaga Ujedinjenih nacija i on kaže kako su razgovarali o Jugoslaviji od 1918. do 1941. godine, pa do 1945. godine i govori, "Gulding shvata ulogu Nemačke (Germany) u toj stvari, prihvatio je tezu o Četvrtom Rajhu (Fourth Reich), reviziji Drugog svetskog rata, zna šta je Milošević uradio za Srbiju, upoznao sam ga sa onim što je radio Gorbačov (Mikhail Sergejevich Gorbachev), rekao sam mu da sad, da će žaliti što su razbili Rusiju (Russia)" i tako dalje. E sad kažete, ne kažete vi, vi ste napravili belešku: "Pita ko je Babić i Hadžić i mogu li oni dati garancije", svi su se oni onda interesovali da svako da garancije da niko neće napadati mirovne snage Ujedinjenih nacija, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da će prihvatiti snage Ujedinjenih nacija?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bio naš stav da se prihvate snage Ujedinjenih nacija, da se završi sukob i da se mirnim rešenjem traži put izlaska iz krize, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Upravo je to bila vaša rečenica koju ja nisam smela da zabeležim je, to je bila vaša rečenica, ja sam beležila ono šta se događalo u našem kabinetu, šta se govorilo u našem kabinetu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Interesovao se o dobrovoljcima i tako dalje, govorio da zna ko su crnokošuljaši, tražio garanciju od Parage, vi znate ko je Paraga, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Vođa paravojnih organizacija u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu te paravojne organizacije u Hrvatskoj činile velike zločine nad Srbima?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jesu, koliko je, koliko su do nas dolazile informacije, a o tome najbolje govori general Vračarević i to je jedan poseban deo u mojoj knjizi koja se zove "Psi rata".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i onda na kraju, u ovom pasusu on kaže: "Princip Ujedinjenih nacija se svodi na oznavanje celokupne tehnologije razdvajanja snaga na dodiru, njega zbunjuje ponašanje Hrvata i zahtev da se mirovne snage postave na administrativnu granicu, to mu je blizu jasnoga. Dobrovoljci mu nisu jasni, došli smo do onog zahteva da treba stvoriti srpsku armiju, to je zahtev koji se postavlja, pa pošto ta ideja nije naišla na prijem u politici Srbije, onda se zagovornici srpske vojske evidentiraju kao dobrovoljci" i onda se govori o vojsci, gardi i on kaže: "Ne prelazi 1.000" i tako dalje. Dakle, da li je sporno da kaže stvaranje srpske armije nije naišlo na prijem u politici Srbije, mi smo se zalagali za Jugoslaviju, za očuvanje JNA, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa mi smo to ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za očuvanje Jugoslavije, jugoslovenskih institucija pa prema tome, Jugoslovenske narodne armije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ali mi smo u isto vreme radili na Zakonu o oružanim snagama, na nacrtu Zakona o oružanim snagama Srbije, vi to znate, ali ta ideja posle objavljivanja u štampi 5. novembra je naišla na žestok napad od strane Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mi nismo želeli ni u kojoj varijanti da otežavamo poziciju Jugoslovenske narodne armije ili bilo koje jugoslovenske institucije, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je tačno, i mojoj knjizi govorim o reorganizaciji te Jugoslovenske narodne armije u novim postojećim granicama. Da li će to biti krnja Jugoslavija, da li će to biti Jugoslavija sa, samo Srbija i Crna Gora ili će biti samo Srbija. Taj nacrt Zakona o oružanim snagama Srbije imao je tri varijante.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi se sećate da je već u aprilu proglašena Savezna Republika Jugoslavija i da je po ustavu formirana Vojska Jugoslavije

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: 1992. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. 1992. godine, to je znači kad su ovi priznati i kad je formirana Savezna Republika Jugoslavija i da je tada kad je formirana na istoj toj skupštini, zajedničkoj skupštini parlamenata Srbije i Crne Gore i onog dela jugoslovenskog parlamenta koji je ostao, kada je doneta i deklaracija da Savezna Republika Jugoslavije nema teritorijalnih pretenzija ni prema jednoj jugoslovenskoj republici, sećate li se toga?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, samo to je bilo posle mog isterivanja sa posla iz Ministarstva tako da taj deo ne pripada ovom delu o kome mi pričamo ovde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pripada vašem svedočenju, dobro, ja to potpuno uvažavam tako da neću da vas dalje o tome pitam. U vašoj knjizi, pošto ste vi u početku veoma mnogo pominjali mene, ja sam video u vašoj knjizi, vi me pominjete, vi me ispravite, molim vas, ako sam ja propustio, pošto sam prilično na brzinu proleteo kroz vašu knjigu na pet mesta. Na primer na strani 60, naziv "Genocid pred svet", vi kažete u prvoj rečenici: "Tih dana došlo je do sastanka u četiri oka Simovića i Miloševića. Pa onda on stao da govori", to je na dnu stranice, "šta sve mora pod hitno da se uradi i onda objašnjava šta je to što treba da se uradi, on kaže da se pod hitno sve fotografije i kasete koje imamo, a koje se odnose na genocid nad srpskim življem u Krajini daju Ministarstvu za informisanje radi izrade knjige i dokumenta za Hag". Je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, tu se radi o nastojanju da se u političkim razgovorima iznese istina o stvarnom stanju u kome se srpsko stanovništvo u Hrvatskoj nalazi, o opasnosti koje su na kraju bile i razlog da mirovne snage Ujedinjenih nacija dođu i da se proglaše zone pod zaštitom Ujedinjenih nacija, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad se ovde pominje Hag, on se pominje u smislu mirovne konferencije, a ne ove institucije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, to je, ja mislim da je to bilo 18. oktobra, meni se čini, konferencija u Hagu. Vi me ispravite, vi bolje znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1991. godine, ne znam tačno datum, ali nije bitno. Bitno je da ovde taj susret, prvi koji vi opisujete, nema nikakvu sadržinu koja se tiče nekakvih oružanih operacija, već se radi o prikupljanju činjenica u funkciji političkih pregovora u kojima posreduje međunarodna zajednica, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tačno i koliko se ja sećam, vi ste bili u Hagu 18. oktobra i kasnije 5. novembra, koliko mi se čini.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je više tih ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam, 12 godina je prošlo

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bilo je više tih sastanaka, ali poenta ovoga što kažem, razgovor se odnosio na pripremu informacija u funkciji političkih razgovora, a ne na kakve, kako bih rekao, vojne operacije, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Je l' ovde piše vojne operacije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ne piše nego želim da se ovo razjasni.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Hvala vam, to je tačno, mislim da sam ja to dobro, ja verujem da sam ja to dobro opisala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda pogledajte stranu 112, tu opet mene pominjete. Kažete u pasusu koji počinje, u sredini je strane 112: "Opozicija je na toj sednici", to je sednica skupštine, "izrazito zahtevala formiranje srpske vojske. Traženo je jasno i glasno da predsednik republike Slobodan Milošević preuzme ulogu Vrhovnog komandanta vojske Srbije. To je ono o čemu se još nije smelo govoriti, a čini mi se, ni danas". Jesu li objašnjenja da smo mi bili vrlo jasni, da smo mi bili vrlo jasni u svim stavu za Jugoslaviju i za očuvanje Jugoslavije smatrali da je neophodno da se da podrška Jugoslovenskoj narodnoj armiji, dakle kao jugoslovenskoj instituciji, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je tačno, ali isto ja ne sporim činjenicu da smo mi u isto vreme radili na Zakonu o oružanim snagama Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno, jedno je stručni rad na pripremi zakona. Ovde je gospodin Najs nastojao da prikaže da se pripremao neki tajni zakon. Tajni zakon ne postoji. Vi ste radili na pripremi zakona, jer svako ministarstvo radi na pripremi zakona iz svoje oblasti, a onda kada ga

pripremi, on ulazi u skupštinske odbore pa ga razmatraju, ide skupštinska procedura i ona nikad nije tajna.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam razumela da je gospodin Najš rekao da se radi o tajnom zakonu, nego da to što se i sve što se radilo u ministarstvu čini određen stepen tajnosti, da to što se radi ne može se tek tako iznositi u javnost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno, pa to je uobičajen postupak za tu vrstu ministarstva kao što je odbrana, kao što su unutrašnji poslovi i tako dalje.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, družu predsedniče i ovo je bio predsednik da neko iznese šta se događalo, u feljtonu "NIN-a" i to je bila afera koju su nazivali, ravna Watergejtu (Watergate).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali to nije, kao što znate imalo nikakve posledice ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, samo jedna mala stvar. Pitanje tajnosti je nešto šta je prvobitno bilo pokrenuto na jedan neutralan način i mislim da je svedok u odgovoru pomenuo na koji način se time bavilo. Ja ću da proverim u transkriptu da li ja korišten izraz tajno ili nije, ali ja nisam siguran da je korišten taj izraz i da sam ga ja koristio, taj izraz tajno, ali to može da se proveriti, šta je rekla svedokinja.

SUDIJA KVON: Zbog zapisnika, to je deo na strani 279 prevoda na engleski

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, evo treće mesto gde opet pominjete Miloševića, ali to je u kontekstu šta je Simović razgovarao s Babićem, to je strana 159. Jeste našli stranu 159?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda, Babić je na to dao odgovor, tako vamapočinje stranica i u prvom pasusu kaže: "Predsednik nas optužuje", predsednik to sam ja, "predsednik optužuje, kaže ja sam se ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Molim vas, ponovite mi koja je stranica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 100, moram da uzmem naočare, 139. 139. Izvinite vi, ja nisam dobro pročitao. Jeste našli?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: “Babić je na to odgovorio”, je l’ vi to beležite, jer prisustvujete sastanku između Babića i Simovića, je l’ tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda on kaže: “Predsednik nas optužuje, ja sam vas u prvoj verziji molio da ostavite TO kao oružanu silu, da ne povlačite JNA. Simović nema šta s povlačenjem JNA niti se zato pita”, onda kažete ...

SUDIJA KVON: To je na strani 100 na engleskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: “Simović je već bio iznerviran. Ono šta se od Babića tražilo, nije bio uslov ni Miloševića ni Simovića, pa je dodao: Šta sam ja ovde, klackalica između vas? Želim da znate da je to tako jer je to jedini uslov za dolazak snaga Ujedinjenih nacija. Babić tako nešto nije prihvatio”, i tako dalje.

SUDIJA MEJ: U zapisniku treba da piše da je sudija Kwon (Kwon) rekao, to nije zabeleženo u zapisniku, da se to pojavljuje na strani 100. To je važno da mi imamo u zapisniku ne samo stranu na BHS, već stranu na engleskom. Tako da oni koji to budu gledali posle nas, mogu da slede ono šta je rečeno. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, on naglašava, ponavljam samo poslednju rečenicu onog citata koji sam izabrao, tu se isto znači pominje moje ime kad Simović kaže: “Želim da znate da je to tako, jer je to jedini uslov za dolazak snaga UN-a”. Dakle, ovo je u funkciji ubeđivanja Babića da prihvati dolazak snaga Ujedinjenih nacija, je l’ tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Koliko se ja sećam, vi ste imali veoma velikih problema sa Babićem koji je radio sve na svojoj ruku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači i ovaj treći citat gde se ja pominjem, i on je u funkciji političkog rešenja i on je u funkciji ovde, konkretno dolaska snaga Ujedinjenih nacija za koje se mi zalažemo, za koje se

Srbija zalaže, za koje se zalagalo i Predsedništvo SFRJ, za koje sam se zalagao i ja lično.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, za to smo se zalagali svi i svi smo bili za dolazak snaga Ujedinjenih nacija. I čak smo bili spremni na sve ustupke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I razlog za to je bila isključivo ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mir.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda imate, evo na četvrtom mestu u knjizi gde vi mene pominjete, opet se kaže: "Odlagano do večnosti", to vam je 202. strana vaše knjige, ne znam koja je strana na engleskom, vi kažete: "Predlog je pošao iz ovog ministarstva", znači vaše ministarstvo predlaže da se general Veljko Kadijević, general Veljko Kadijević je tada Savezni sekretar za narodnu odbranu, čovek broj 1 JNA "i predsednik Srbije Slobodan Milošević sastanu i dogovore šta raditi. Simović je insistirao da do toga što pre dođe".

SUDIJA MEJ: Molim, na kojoj je to strani verzije na engleskom?

TUŽILAC NAJS: 146

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa se na sledećoj strani nastavlja: "Pošto su problemi koji postoje", JNA ima velike probleme zbog svih ovih događaja, već smo ih pominjali, i vi pišete ovde, u drugom pasusu na strani 203, "trebalo je da se postavi jasno pitanje: koji su ključni problemi oko preuzimanja vojno teritorijalnih organa, dokle se došlo oko preuzimanja tih poslova i šta je to što Republika Srbija nije uradila da bi mobilizacija uspela". Dakle, radi se isključivo o onom delu nadležnosti koji je isključivo imalo Ministarstvo odbrane, to je oko pitanja mobilizacije, vojne evidencije i tako dalje. Dakle, radilo se o onom delu koje pripada republičkom ministarstvu u vezi sa administrativnim poslovima koji se tiču vojnih obveznika sa njene teritorije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Samo da vas podsetim, Ministarstvo odbrane Srbije nije imalo nadležnosti nad mobilizacijom vojnih obveznika, sem ako ne mislite na službe osmatranja ili obaveštavanja, službe ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Baš vam hvala što ste to rekli. Dakle, jedino je imalo te sasvim ograničene dužnosti i zato se ovde postavlja da se vidi

šta to Srbija nije uradila, jer je otvarano stalno pitanje zašto ima problema sa mobilizacijom, šta to mi nismo uradili šta je u našoj nadležnosti, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, mobilizaciju su preuzeli vojni odseci koji su bili sada u sastavu Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na kraju, na 204 strani završava se, to je poslednja rečenica ovog poglavlja, na 204 strani: "Do sastanka Milošević, Kadijević, Simović nikada nije došlo", tačka. "Ni do srpske vojske". Tačka.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. To je mislim bio poslednji razgovor koji ste vi i gospodin general Tomislav Simović vodili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi ste ukupno ovde nabrojali četiri takva razgovora ...

SUDIJA KVON: To je poslednji paragraf na strani 146.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste nabrojali četiri takva razgovora, a još me pominjete na strani 212: "Oni o tome ne mogu da odlučuju" i onda kažete: "Za sutra je zakazan sastanak kod predsednika Miloševića, na sastanku je obavezno da budu general Panić sa saradnicima, Jokić i Sokolović". Jokić je komandant Teritorijalne odbrane. "Ministar Simović kod Miloševića da dođe nešto ranije. Iznenada, sastanak kod Miloševića je otkazan, general Panić je sve sam završio, sastanka neće biti, rešenje će kasnije uslediti". Ovo pominjem jer ovde čak nije bilo sastanka. Dakle, sudeći po ovome šta ste vi u knjizi napisali, ja sam imao tri sastanka sa Simovićem, ovaj gde se ja pominjem je njegov sastanak, jedan od ovih koje sam citirao je sastanak sa Babićem, gde on kaže da to nisu zahtevi ni Miloševića ni Simovića, nego je to uslov da dođu snage Ujedinjenih nacija dakle, a ovaj peti, gde se isto pominjem, nije ni održan sastanak, je li to tako, gospođo Gajić-Glišić?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče, koliko ste vi zbilja imali sastanaka sa generalom Simovićem, ja nisam brojala. Tu dolazi i onaj sastanak gde sam ja došla sa generalom Simovićem, pa nisam uspela da uđem kod vas. Znači, to je još jedan više. Znači general Simović je meni govorio da on odlazi kod vas na sastanak. Kad sam pisala ovu knjigu, ja nisam pisala za Sud, nisam pisala za ovakve provere i ja sigurno ne mogu da kažem koliko ste vi tačno imali sastanaka. Ja samo sam govorila o telefonskim razgovorima koje ste, kojima sam ja prisustvovala kad ste vi govorili i

ja ovde sam govorila ono što vi zovete, ne znam, druga ili treća ruka ili ne znam šta, kako je meni general Simović pričao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, ovaj zadnji pasus je na strani 154 engleske verzije. Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, ne dovodim ja u pitanje vašu dobru volju da po vašem najboljem znanju i iskreno odgovorite na pitanja, nego jednostavno pretpostavljam da dozvoljavate mogućnost da neke stvari niste mogli znati, kao na primer ovu, kad kažete Marak Guldin je taj koji je to predložio. To je Sajrus Vens, to je njegova ideja bila, zato se i zove Vensov plan (Vance Plan) i ostalo. Nije bitno, ja to navodim samo kao primer, dakle, pretpostavljam dozvoljavate mogućnost da mnoge stvari možda niste dobro znali, možda niste dobro čuli ili ste možda u jednoj nape-toj situaciji pogrešno interpretirali.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Niko od nas nije bezgrešan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vidite, uzimam na primer, uzimam na primer jednu stvar koja je prilično, rekao bih, radikalna. Evo, pogledajte, svoju izjavu, vi kažete da je upravo zbog tog zakona koji se radio, general Života Panić, šta je tada bio general Života Panić?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Komandant Prve ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Komandant Prve armije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Komandant Prve armijske oblasti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, komandant Prve armije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: I mislim komandant borbeni za Vu-kovar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Upao u moj kabinet, pod punom rat-nom opremom, evo, pročitacu vam paragraf 103 vaše izjave, kaže ovako: "General Života Panić, sa svojom pratnjom ušao je u Miloševićev kabinet. Navodno je optužio Miloševića da stvara srpsku vojsku. General Panić je pri-morao Miloševića da naredi predsedniku Vlade Srbije Dragutinu Zelenoviću

da podnese ostavku, kako Vlada Srbije ne bi mogla da usvoji Zakon o oružanim snagama Srbije". Ne čini li vam se to malo neverovatno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče, sekretarica Mira je meni, mene je pozvala telefonom i rekla: "Dobrila, nemoj da daješ nikakve informacije sredstvima informisanja. Upravo je general Panić sa punom ratnom opremom i sa svojom svitom upao kod predsednika Miloševića i rešenja će uskoro uslediti". To je bio razgovor između mene i vaše sekretarice. Ja dalje, čak nisam ozbiljno ni, nisam ni shvatila ozbiljno ozbiljnost situacije. Nešto pre toga, u našem kabinetu je sedeo gospodin Dragutin Zelenović i razgovarao sa Simovićem i mi smo listali taj materijal koji je bio već otkucan, koji se radio u Batajnici, u "13. maju". Predsednik toga, te komisije je bio Buda Košutić. Razgovaralo se o tome da to ide na zatvorenu sednicu Vlade, ja sam prisustvovala tom razgovoru. Kad je zakazana, kad je general Simović otišao na sednicu Vlade, vratio se posle dvadesetak minuta i rekao je: "Pala Vlada. Zelenović podneo ostavku". I onda sam mu ja ispričala šta mi je Mira, vaša sekretarica prethodno rekla. A on kaže: "Pa to je izvršen puč". Kakav puč? Pa kaže ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodo ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa kaže: "Državni udar".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodo Gajić-Glišić, molim vas, ja, iz ovoga što vi kažete, general Simović je vas sve obavestavao šta s kim razgovara, je l' tako? To vidim iz ovoga kako, kako stvari postavljate, i ja ne ulazim u način njegovog rada. Što se mene tiče, ja nisam svoju sekretaricu obavestavao o tome šta ja s nekim razgovaram, niti sam imao takav odnos, da je potrebno da je obavestavam šta ja razgovaram ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutam. Svedokinja ne može da odgovori na to, ona ne može da potvrdi ili porekne ono šta ste vi rekli svojoj sekretarici. Ona može samo da kaže šta ja vaša sekretarica rekla njoj i ona je to tako i rekla. Ako vi imate nešto čime možete da poreknete tu tvrdnju, izvolite, ali ona ne može da odgovori u vezi vašeg odnosa sa vašom sekretaricom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Mej, svedokinja u tački 103 kaže da je general Panić primorao mene, ne znam kako bi me to primorao, kaže da je ušao naoružan do zuba. Prvo, to je neistina potpuna. Ni sa kakvom svitom Panić nikada nije ušao kod mene, a jeste ušao kod mene, ali

svakako ne naoružan do zuba i svakako ne da mi preti i da me uplaši i da onemogući da Srbija donese nekakav zakon. Mislim da ste vi, nadam se da dozvoljavate mogućnost, to jednostavno pogrešno razumeli. Jer moja sekretarica tako nešto ne bi mogla da vam kaže.

SUDIJA MEJ: Dozvolite svedokinji da odgovori.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovde pod zakletvom, ja se dobro sećam i danas zvuka njenih reči i ja ostajem pri tvrdnji da je Mira to meni tako rekla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, zaista ne želim da ulazim u to šta sekretarice među sobom razgovaraju. Ali, da li vi možete da zamislite da upadne bilo koji general u moj kabinet, naoružan do zuba, da mene nešto prisili i evo, ja sad uplašio sam se od toga i kažem: "Evo, nećemo, šalili smo se, nećemo da donosimo zakon i nek Zelenović podnosi ostavku".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Činjenica je da je sutradan Zelenović podneo ostavku, ja nemam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li znate... Vi naravno niste bili na sednici Vlade na kojoj je Zelenović podneo ostavku?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li je, da li, da li znate obrazloženje Zelenovića zašto je podneo ostavku, da to nema nikakve veze sa oružanim snagama čim je, zakon još nije bio ni pripremljen za skupštinu?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On nije dao nikakvo obrazloženje sem onog pisma koje sam ja predala koje vi imate ovde u dokumentima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pismo Zelenovića?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta piše u tom pismu, pošto ste ga vi predali, ja ga trenutno nemam kod sebe, šta piše u tom pismu Zelenovića koji je podneo ostavku? Svaki predsednik vlade ima pravo da podnese ostavku.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Piše vrlo kratko na dve rečenice i da ja sad ovde treba ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitajte mi, molim vas, pročitajte pismo Zelenovića, odnosno tu ostavku Zelenovića.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Možete li mi pomoći koji po broju dokumenta, kako smo obeležili taj dokument, pošto ja imam ovde ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja, na žalost, ne mogu pošto ja imam previše papira da bih mogao da vam pomognem ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak da vidimo može li tužlac možda da nam pomogne.

TUŽILAC NAJS: Evo, tražimo, dokumenata ima jako puno.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, možda da predete na nešto drugo, u međuvremenu oni će da potraže to pismo, pa ćemo da se vratimo na njega. Naravno na vama je hoćete li da čekate, ako želite možete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U redu, naravno da ne želim da čekam, jer mi je vreme dragoceno, gospodine Mej, ali je ova tvrdnja do te mere neverovatna za svakoga ko zna ...

SUDIJA MEJ: To je stvar komentara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja prvi put čujem da je neko izvršio državni udar u Srbiji i da je zbog toga pala vlada.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je bilo tumačenje generala Simovića i ja sam ga zapisala za svoju knjigu, a ne za Sud. Ovo, ja ostajem pri razgovoru koji smo mi vodili u kabinetu, ja sam ga tako zapisala, a moje nije da ja razmišljam šta se stvarno desilo u vašem kabinetu, šta ste vi razgovarali sa generalom Panićem i

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa general Panić, gospođu svedokinjo, general Panić baš nikakve nadležnosti, pošto je bio komandant jedne strateške grupacije, nije imao da se bavi takvim političkim pitanjima.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: O, družu predsedniče ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, samo trenutak na svedokinji nije da da odgovor na takvo pitanje. Ona je samo rekla šta je njoj rečeno da se dogodilo, a mi moramo da odlučimo koliku ćemo težinu da pripišemo tom iskazu. Nađimo neku drugu temu.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Upravo sam našla pismo

SUDIJA MEJ: Odlično, pismo je pronađeno, možda biste mogli da nam ga pročitate.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Pismo: "Poštovani druže predsedniče, u skladu sa članom 93 Ustava Republike Srbije i članom 145 Poslovnika Narodne skupštine Republike Srbije podnosim ostavku na funkciju predsednika Vlade Srbije. Koristim priliku, druže predsedniče, da se i ovim putem zahvalim narodnim poslanicima za visoko izraženo razumevanje prema radu Vlade i čuvanju njenog i mog integriteta i saradnje u obavljanju ovog službenog posla, želeći vam svima još mnogo uspeha u daljem radu srdačno vas pozdravljam. Dragutin Zelenović", njegov potpis.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je ostavka predsednika Vlade. Kakve to veze ima sa Zakonom o vojsci, kakve to veze ima uopšte sa vojnim pitanjima?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pre ovog pisma on je sedeo u kabine-tu i razgovarao sa generalom Simovićem o tom "nacrtu Zakona o oružanim snagama".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa mogao je da sedi u bilo čijem kabinetu i mogao je da razgovara o mnogo zakona u pripremi, al' on ni zbog jednog posebnog zakona nije podneo ostavku. Pa predsednik vlade bi mogao podneti ostavku u vezi sa nekim zakonom kad mu je zakon odbijen u skupštini, a ne pre nego što ga je čak i vlada razmatrala.

SUDIJA MEJ: Sve je to samo stvar komentara. Vi ste čuli šta je svedokinja rekla. Želite li da pismo postane deo zapisnika?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne znam šta je svedokinja rekla, možete da ga stavite, a možete i ne, ali to su neverovatne stvari, zaista. Molim vas ...

TUŽILAC NAJS: Evo, dostupno je na oba jezika.

SUDIJA MEJ: Moliću broj.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane ...

SUDIJA MEJ: Da, nemojte da se prepirete, da čujemo broj.

sekretar: Dokazni predmet Odbrane 205, za zapisnik je 204 takođe usvojen, takođe imamo i dokazni predmet Tužilaštva 387/12.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, vi govorite o tome da je onda smenjen Simović, je l' tako? Stalno se upotrebljava izraz smenjivanje Simovića.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo Gajić-Glišić, da li je vama poznato da kad predsednik vlade podnese ostavku, onda predsednik Republike daje mandat nekoj drugoj ličnosti da sastavlja vladu, je l' vam to poznato?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, ostavka predsednika vlade znači da neka druga ličnost dobija mandat da sastavi vladu, a ta druga ličnost onda predlaže Narodnoj skupštini sastav svoje vlade, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, uz konsultaciju sa vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To da li se konsultuje sa mnom ili ne, o pojedinim stvarima se sigurno konsultuje, o pojedinim ne, zavisi od važnosti, ali ja vas pitam dakle da li je jasno, nije reč ni o kakvom smenjivanju Simovića nego je prestao mandat dotadašnjem predsedniku vlade, a novi mandatar koji je dobio mandat, sastavi svoj kabinet uzimajući nekog drugog za ministra odbrane, što zaista nije neuobičajena stvar. Jer svaki mandatar sastavlja Vladu u skladu sa svojom koncepcijom rada vlade. Prema tome, po ovome kako vi kažete smenjen ministar Simović, onda je cela Vlada smenjena. Predsednik je podneo ostavku, novi mandatar sastavlja novu vladu, to je sasvim jedan normalan postupak. Je l' to tačno ili nije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Sve bi to bilo, družo predsedniče, tačno i sve bi to bilo tačno da posle toga nisu usledile strahovite represije. Došao je Marko Negovanović, general i rekao: "Šta ste vi hteli? Srpsku vojsku? Daću ja vama srpsku vojsku". Onda je rekao: "Ti, ti si ovde dovela svakakvu bagru, ti si ovde u moj kabinet dovela Mosad (Mossad), koja srpska vojska, kakav zakon, to nema od toga ništa".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On se bavio svojim poslom, on se bavio zakonom o vojsci što spada u njegovu nadležnost. Drugi ministri koji su došli su se bavili svojim poslom, al' to nema nikakve veze, niste vi bili jedino ministarstvo, ima 20 ministarstava u vladi.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nisu svi ministri smenjeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Neke je novi mandatar zadržao, a neke promenio. Šta ima u tome čudno? Formirana nova vlada, pa neke je preuzeo iz stare Vlade i smatrao da treba da ih zadrži, šta ima u tome čudno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa tačno, družo predsedniče, samo sam ja posle toga kažnjena, pa sam posle proterana iz ministarstva, pa sam kažnjena, posle proterana u Batajnicu, pa su onda general Kuzmanović, navodno, i general Negovanović naredili da budem likvidirana po hitnom postupku, pa me je ovaj pukovnik Slobodan Jovanović izneo bosu da pobegnem iz "13. maja" da bih ostala živa, pa ste onda čak i vi intervenisali, koliko mi je gospodin Milo Gligorijević rekao, da ne sme da mi bude ugrožen život, pa je general Aca Vasiljević koji se zalagao i koji je delimično radio na Zakonu o oružanim snagama Srbije oteran u zatvor, pa su se mnoge stvari dešavale

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kakve je Srbija uopšte imala veze sa Vasiljevićem, Vasiljević je tada bio u Generalštabu, radio u Upravi bezbednosti, to nema veze nikakve sa Srbijom.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Dolazio je na sastanke svake nedelje i o tome se konsultovao sa generalom Simovićem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je njihova stvar, ja neću u to da ulazim, ali, molim vas, evo vam jedna još takođe apsurdna stvar. Ja vama uopšte ne želim da sugeriram da ste vi nešto slagali. Ja jednostavno želim da vam skrenem pažnju da verovatno treba da dozvolite da baš nije bilo tako kako vi mislite da je bilo, pogotovu ako su stvari prilično nemoguće da se ta-

ko događaju. To da Panić kod mene upada naoružan, da je sve to vezano za nekakav Zakon o odbrani, a mi se zalagali za Jugoslaviju, a i kažete da je ...

SUDIJA MEJ: Već ste to sve obradili, molim vas pređite na nešto drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas da pogledate ovo šta mi je takođe apsurdno. Samo da pronađem, ovde, iz ovoga šta ovde vidim, pročitacu vam, mada u ovom paragrafu 111 mnogo šta piše, al' počecu od onoga što piše pred kraj paragrafa 111. "Dana 14. februara 1992. godine Tomislav Simović je došao nenajavljen, što je bilo neuobičajeno. On je obično zvao pre dolaska i najavljivao svoju posetu. Ovog puta je bio skrhan. Pokazao mi je rešenje o penzionisanju. Ispričao mi je da su ga sa godišnjeg odmora pozvali u Generalštab JNA i da nikoga nije bilo u njegovoj kancelariji kad je stigao." On je inače u međuvremenu unapređen u general-pukovnika, je l' tako, i radio u Generalštabu JNA?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Premešten u Generalštab JNA, 21. decembra je unapređen u general-pukovnika ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: I premešten u Generalštab.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. On više nije bio ministar, ali je bio general i dobio je neki raspored tamo, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, obratite pažnju na ovaj deo vaše izjave. Kažete: "Ispričao mi je", to sam pročitao, "nikog nije bilo u njegovoj kancelariji kad je stigao", ne znam što bi neko bio u njegovoj kancelariji kad je stigao. Verovatno je kao general-pukovnik imao svoju kancelariju sam, nije sedeo sa još nekim i kaže: "Posle nekog vremena, došao je general Tumanov". Tumanov je bio u službi bezbednosti, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čak mislim tada pukovnika, a ne general ali ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Brzo je unapređen, posle toga je unapređen u generala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to čak nije ni bitno, za njega sam čuo da je radio u Službi bezbednosti i da je dobro radio, čak sam čuo.
SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: “Posle nekog vremena, došao je Tumanov i stavio zahtev za penzionisanje na sto”, znači Simovićev zahtev za penzionisanje stavio na sto, je l’ tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Simoviću stavio zahtev kao za penzionisanje na sto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj koji treba da potpiše Simović, je l’ tako? Bio je znači napravio zahtev koji Simović samo treba da potpiše da bi bio penzionisan, je l’ tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači stavio zahtev za penzionisanje, znači: “Uperio mu pištolj u desnu slepoočnicu i naredio mu da ga potpiše”, znači “zahtev za penzionisanje stavio na sto i naredio da ga potpiše i stavio mu pištolj na slepoočnicu. General Tumanov mu je zapretio da mora da potpiše inače će sve izgledati kao samoubistvo”. Jeste vi to napisali?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam to napisala. To je general Simović izjavio došavši kod mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je izjavio?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: On je te meni ispričao. A te noći ispričao je to i još mnogo toga Zoranu Bogavcu koji mu je obećao da to nikada neće objaviti. General Simović je odmah zatim pod velikim pretnjama i pod velikim pritiscima tu svoju priču promenio u priču u stilu: “Da, ja sam dobrovoljno hteo da odem u penziju, nisam stigao tamo gde sam naumio, nisam napravio srpsku vojsku, propala je srpska varijanta, za mene je najbolje da ja idem u penziju” i on je vrlo brzo promeni tu svoju priču koju je meni ispričao kad je došao kod mene i tu istu priču je ispričao Zoranu Bogavcu u njegovoj kući te noći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospođo Gajić-Glišić, uopšte ne želim da vas stavljam u neku neprijatnu situaciju zaista. Ne znam nikakav karakter dramatičnih odnosa između vas i generala Simovića, ali evo, ja imam fotokopiju zahteva generala Simovića. Imam fotokopiju i zavedena u Save-

znom sekretarijatu za narodnu odbranu, broj, tačnost prepisa overava vojna pošta i tako dalje. Evo ovaj zahtev za penzionisanje generala Simovića koji vi kažete da je sastavio Tumanov i stavio mu vojni pištolj na slepoočnicu. Ceo zahtev ja napisan rukom, napisao ga je general Simović. Prema tome, nije mu ga mogao staviti na sto i uperiti pištolj. Piše: "Zahtev za prestanak AVS", "AVS" znači aktivne vojne službe, "dostavlja", pa onda naslov, "Načelniku Generalštaba oružanih snaga SFRJ na ličnost". Sve je napisano rukom. Pa onda kaže: "Sobzirom da imam preko 40 godina radnog staža, molim da mi AVS", što će reći aktivna vojna služba, "prestane što pre". Tačka. Sledeća rečenica: "Molim vas da zahtev prosledite PSU", to jest Personalnoj upravi, 15. januara 1992 godine, general-pukovnik Tomislav Simović i njegov potpis, dakle potpuno demantuje ovo šta tvrdite ovaj dokument, gospođu Gajić-Glišić, a i neverovatno je. To je prvi put da čujem da je neko nekome stavio pištolj ...

SUDIJA MEJ: Ne, ne čuli smo dovoljno o tome, trebate da postavljate pitanja, ja sam vam dozvolio da pročitate pismo, vi sada morate da ga pokažete svedokinji i omogućite da da svoj komentar.

TUŽILAC NAJS: Dokument je pod tabulatorom broj 10.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Ovo liči na rukopis general Simovića, ovo je potpis general Simovića, general Simović nije mogao da ima 40 godina radnog staža u tom trenutku. Koliko mi se čini, general Simović je rođen 1933. godine, a ovo je 1991. godina, ovde je zavedeno 15. januara, ja govorim o 14. januaru. Po onome što sam ja zapisala, 14. januar. Ja nemam šta da vam kažem na osnovu ovoga, ja i dalje ostajem pri svojoj tvrdnji koju sam ovde rekla i koju sam napisala da je to bilo tako i da mi je general tog dana tako ispričao, a general Simović je pod raznim pritiscima često menjao svoje izjave. Ja ću samo da vas zamolim da pogledate stranu moje knjige 293, "Generale, mi smo svi posthumni", gde je on čak i kad je autorizovao moj rukopis u prvoj verziji odrekao se tog rukopisa i zabranio mi da ga objavim. A kasnije se predomislio, pa je autorizovao i taj deo koji je bio zabranio da se objavi prethodno, autorizovao ga je da bi se objavio u knjizi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođu Gajić-Glišić, mi ...

SUDIJA MEJ: Samo nešto, hteo bih jednu stvar da razjasnimo, januar 1991. godine se spominje kao datum u ovom slučaju, da li je to tačna godina?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Januar mesec 1992. godina.

SUDIJA MEJ: Da, pre će to da bude, hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: To piše na dokumentu, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Prevedeno je ili je izašlo u zapisnik kao 1991. godina i zato sam pitao. Želite li da se ovo uvede u spis?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pa to je jedna notorna stvar.

SUDIJA MEJ: U redu, dajte to pa ćemo da vidimo koji će broj da dobije dokument.

sekretar: Biće to dokazni predmet Odbrane broj 206.

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja se slažem s vama gospodine Mej da je juče gospodin Najs najavio svedočenje generala Simovića, on je to pomenuo. Ja se zato sada ne bih bavio ...

TUŽILAC NAJS: Ja nisam ništa tako rekao, ali kada sam ustao, samo da pojasnim nešto drugo, pominjanje tajnosti. Kada je svedokinja pomenula "tajnost" kad je odgovarala na moje pitanje, u oba slučaja je odgovarala na moje pitanje koje je bilo neutralno.

SUDIJA MEJ: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Meni su upravo sad dali ovaj primerak ostavke Dragutina Zelenovića, uopšte neću da ga ponovo čitam, jer sam siguran da je svedokinja vrlo tačno pročitala, jedino, jednostavno želim da skrenem pažnju, ta ostavka je upućena, pošto kaže: "Poštovani duže predsedniče", da ne bi bilo zabune da se odnosi na mene jer vi imate za to druge izraze, ova ostavka je upućena kome treba, dakle predsedniku Narodne

skupštine, jer Narodna skupština imenuje Vladu. I to piše i u ovom prevodu i jednostavno želim da na to skrenem pažnju, jer on je to uradio onako kako propisi i nalažu. Predsednik Republike predlaže mandataru, Narodna skupština imenuje Vladu na predlog mandataru i svakog ministra može samo Narodna skupština da razreši i drugog postavi. I svaki ministar podnosi zakletvu pred Narodnom skupštinom. Ja ne znam, ja sam juče shvatio da je najavljeno da će svedočiti general Simović, pa sa ako sam pogrešno shvatio, onda ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' bilo pomena koliko se sećem, je l' se vi sećate?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam tako razumela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče, časni

SUDIJA MEJ: Da bude jasno, juče Tužilaštvo tako nešto nije najavilo.

SUDIJA KVON: Ja samo primećujem da je gospodin Najš, kada je spominjao knjigu rekao mi ćemo u dogledno vreme da čujemo gospodina Simovića i to je na strani 27993, red 20.

TUŽILAC NAJS: To mora da je greška u transkriptu, ja nikad nisam imao na umu, niti sam mislio tako nešto da kažem, moram da pogledam da vidim kako je to prevedeno.

SUDIJA KVON: Ali ja se dobro sećam da sam tako nešto čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I ja se dobro sećam da sam tako nešto čuo, pa sam zato i pomenuo, ne bih imao zaista nikakav razlog da nisam to čuo svojim ušima, a kao što vidite i sudija Kvon je čuo to isto. Piše i u transkriptu.

SUDIJA MEJ: Dajte da pojasnimo to pitanje. Odgovor je ne. A sada da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, da li je sporno da vi na velikom broju mesta ili, evo, da se izrazim preciznije, na mnogo me-

sta ne govorite samo o stvarima o kojima ste neposredno čuli ili videli već govorite o stvarima koje ste čuli od drugih, kao i o svojim zaključivanjima o onome što ste čuli, što predstavlja povod za neposredna vaša zaključivanja, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam koristila svoje dnevnike, svoju knjigu, koristila sam svoja saznanja da bih veoma detaljno napravila svoju izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Razumem to, ali na mnogo mesta se radi o onome što ste čuli od drugih, najviše od generala Simovića, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li vi sigurni da su iz tih vaših opažanja i onoga što ste čuli proisticali baš pravi zaključci o onome što kažete, evo u ovim konkretnim stvarima koje sam vas pitao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da nisam bila sigurna, ne bi ih tu iznela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A recite mi molim vas pošto sam video da ste ...

TUŽILAC NAJS: Dok se time bavimo, izvinjavam se što prekidam, gospođa Diklić je pronašla pasus koji je pomenuo uvaženi sudija Kvon i ja se dobro sećam šta je rečeno. Mislim da ćete videti da je to bilo na početku glavnog ispitivanja i ja sam postavio pitanje o jednom od onih pasusa gde nije bilo potrebno svedočenje u celosti svedoka. Ja sam rekao: "Da je tačnost sadržaja proverio čovek po imenu Simović o kojem ćemo čuti u dogledno vreme". Jer, kao što znate, u toj fazi još nismo znali o kome je reč.

SUDIJA KVON: U pravu ste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u svojoj biografiji pominjete mnoge stvari koje se ne tiču ovog vašeg svedočenja, koje se ne tiču ni vremena u kome sam ja obavljao neku političku funkciju, ali razjasnite mi molim vas, kažete da ste po povratku iz Amerike (America) napisali neki izveštaj od 365 strana, ali da je taj vaš rad bio zabranjen?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, koliko vidim, bilo 1983. godine.
SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako mislite zabranjen kad uopšte nije ni objavljen?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Meni je taj rukopis uzela Državna bezbednost.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 1983. godine?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Pošto taj rukopis verovatno postoji negde u arhivama Službe državne bezbenosti i pošto sam ja verovala da ćete vi iskopati to da mi ne biste prišili da nešto lažem ili da ne govorim istinu, ja sam u dogovoru sa tužiocima stavila i tu rečenicu, da svi mi u životu imamo nešto što nam se dešava i što treba pomenuti da bih ovde bila čista. To naravno nema nikave veze sa vama, ja tada nisam znala da vi i postojite, ali neka saznanja koja sam ja tamo imala, saznala, donela, napisala, bila sam mlada, u koja sam verovala, meni je rečeno da o tome ne mogu ni da govorim ni da pišem, niti da to može da bude bilo gde objavljeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, bez obzira što je to bilo 1983. godine i, na kraju krajeva, zaista ne znam ni bilo kakvu predstavu mogu imati o tome, a koji vam je to pripadnik, kako se zvao taj pripadnik Državne bezbednosti koji vam je savetovao da ne objavljujete taj svoj rad? Šta ste to u njemu napisali da je to bilo tako nešto dramatično?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Očigledno da vi o tome dobro znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam da li je o čigledno, ja o tome zaista ne znam ništa.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To se jasno vidi na vašem licu i vi očigledno vrlo dobro znate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, bez obzira na vaše pretpostavke, da li možete da kažete šta ste to tada napisali?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam tada slušala, što mi je tada izgledalo kao Kunderova (Milan Kundera) šala ili Orvelova (George Orwell) "1984" kako će doći do rušenja komunizma u čitavom istočnom bloku po domino sistemu, kako će sve, kako će se Rusija raspasti, kako će se Sovjetski

Savez (USSR, Union of Soviet Socialist Republics) raspasti, kako će Srbi biti raseljeni sa svojih teritorija, kako će u Jugoslaviji biti krvi do kolena, kako će se Kosovo spojiti sa Albanijom (Albania), delom Makedonije i delom Grčke (Greece), kako će biti spojeni i biti napravljena jedna velika Albanija, pa nek se Albanci, nek se Šiptari tamo kote, kako će deo Makedonije biti pripojen Bugarskoj (Bulgaria), kako će deo Vojvodine biti Mađarska, kako će doći do velikih podela u Evropi (Europe), kako je to plan dugoročni koji se sprema. Meni je tada, meni je moja zemlja bila najveća zemlja i najlepša zemlja na svetu i meni je sve to bilo neverovatno, sve mi je ličilo na fantastičnu priču. Ja sam sve to iz dana u dan zapisivala, ja sam napravila kao dnevnički rukopis od 360 strana računajući "sad ću ja to da objavim, sad će to da bude veliki, velika knjiga". Međutim, kad sam predala direktoru "Dečijih novina", pozvali su me da dođem u "Dečije novine", predstavili su mi čoveka koji se zvao Liki ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ne ulazimo u detalje, hteo sam samo da čujem šta ste sve napisali. Pa to se izgleda ostvaruje to šta ste vi tada čuli tamo kada ste bili u Americi?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Na žalost, družo predsedniče, ja sam to sve u svom prvom razgovoru i general Simoviću ispričala i to se, i rekla sam mu da se to sve ostvarilo baš po tom domino sistemu i po periodima kako su oni meni tada govorili i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vam je to tamo kad ste bili, ko vam je izložio taj plan?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam bila isuviše mlada, tad sam bila tek počela da budem dopisnik lista "Komunist", bavila sam se novinarstvom, bila sam inženjer u preduzeću "Sloboda", bavila sam se pronalazačkim i inovatorskim radom, bila sam veoma zanesena time što radim, objavila sam svoju prvu knjigu "Rodi me mama još jednom" u izdanju "Dečijih novina" iz Gornjeg Milanovca. Došao je neki biznismen iz Amerike koji je govorio dobro srpski ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, vrlo mi je kratko vreme samo sam hteo da čujem. Ceo taj istorijat je veoma interesantan, ali nemamo za njega vremena. Od koga ste vi saznali ove činjenice kako će da se raseljavaju Srbi, kako će da se uništava Jugoslavija, kako će da se pravi Velika Albanija i tako dalje, to sve šta ste naveli?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Od veoma bliskih ljudi tadašnjem predsedniku Reganu (Ronald Reagan). Na žalost ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je bilo 1983. godine?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. I mojoj zemlji su onda naredili da ja to ne smem nikom da pričam, da ja o tome ne smem da objavim ni jednu jedinu reč, da ja moram da o tome ćutim, da o tome ne sme da se govori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To, to, ne ulazim u to zaista, jer ni danas ne bih mogao da shvatim razloge zašto vam to nisu odobrili da napišete, odnosno da to objavite, objavljivano je sve u Jugoslaviji i ne sećam se da je bilo nekakvih zabrana ali to ste saznali, od ljudi bliskih američkom predsedniku Reganu 1983. godine?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste znali za susret Regana sa papom 1982. godine kad je bilo reči o tome da Jugoslavija treba da se ...

SUDIJA MEJ: Udaljavamo se od teme, možete da pitate svedoka o nečemu šta je moglo da ima kredibilitet ili ne, ali sad ste već previše vremena tome posvetili, udaljili ste se od teme. U svakom slučaju, sada je vreme za pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na stranici 20 svoje izjave, navodite da su 1986. godine počele da se počele da se ispoljavaju nacionalne napetosti u JNA i tu navodite poznati slučaj Keljmendi (Aziz Kelmendi), je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je uradio taj Keljmendi, sećate li se?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pobio vojnike Jugoslovenske narodne armije na spavanju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Takođe navodite kako je tada došlo do prvih napetosti između republičkih teritorijalnih odbrana i JNA, kao i između republičkih policija i JNA, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ja sam u to vreme bila Načelnik službe osmatranja i obaveštavanja opštine Čačak i bile su mi dostupne informacije koje nisu bile dostupne široj javnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada se, kako navodite, jasno videlo kako Teritorijalne odbrane postaju posebne i nezavisne vojske, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, i to mi je rekao general Simović u svom intervjuu 1984. godine i tačno je rekao: "Ako jednog dana dođe do rata, to neće biti rat što će ga, što će Jugoslaviju napasti strani agresor, već će to biti rat na nacionalnoj i verskoj osnovi između Teritorijalne odbrane i Jugoslovenske narodne armije". Na žalost, taj intervju je zabranjen, takođe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li smatrate da je u osnovi tih napetosti ležao nacionalizam i separatizam određenih političkih struktura u tadašnjim jugoslovenskim republikama?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Ako treba da objasnim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, nema potrebe, odnosno imalo bi potrebe, ali nemamo vremena. Dakle, takve aktivnosti su predstavljale uvod u ono šta će se kasnije desiti na prostorima bivše Jugoslavije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to je u velikoj meri saglasno sa onim šta ste napisali u onom svom velikom radu koji nije ugledao svetlost dana?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mislite na intervju sa generalom Simovićem?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, onaj veliki rad gde ste opisali kako će se raspasti Jugoslavija, stvaranje Velike Albanije, isterivanje Srba i tako dalje.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vam poznat, kad ste kažete dobili te informacije od bliskih saradnika predsednika Regana da je 1992. godine

u susretu između Regana i pape bilo govora o tome da Jugoslavija treba da se razbije?

SUDIJA MEJ: Sada se udaljavamo daleko od iskaza svedokinje. Sastanak između predsednika Regana i pape ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej. Znači, formalni povod za vaše razrešenje u ministarstvu je bila optužba da ste bili u vezi sa nekakvom obaveštajnom službom?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: A to mi je rekao general Marko Negovanović, ali su mi isto tako rekli da ste me vi žestoko branili i da ste vi zbog mene 40 generala penzionisali, jer ste im tražili dokaze da dokažu to što su tvrdili, a oni nisu imali ni jedan dokaz da nam kažu. A sada je na vama da kažete da li je to baš bilo tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam mogao da smenjujem generale, ali kad mi je neko nešto tvrdio, pa za to nije imao dokaze, svakako je bilo logično da se traži čime potvrđuješ neku tvrdnju, ako je tvrdiš.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa evo, ovo je prilika da vam kažem, hvala što ste bili na mojoj strani.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 40, vi navodite da sam ja pitao Simovića da li želi da bude na funkciji ministra odbrane i da li želi da radi na reorganizaciji JNA i tako dalje. Je l' vam to Simović rekao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, to mi je Simović rekao u jednom od naših razgovora, jer bi to samo bilo sporenje pošto, po onome šta ja znam, tako nešto ne bi mogao da vam kaže, a da li vam je rekao, to je na njemu da ustanovi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro gospođo Gajić-Glišić, vama je svakako poznato, pošto vi kažete ovde da sam mu rekao da radi na projektu srpske vojske i tako dalje, da sam ja u kontinuitetu bio 11 godina predsednik, najpre Srbije, a potom i Jugoslavije. A da li za tih 11 godina sam osnovao neku srpsku vojsku?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa došlo je do niza reorganizacija Jugoslovenske narodne armije, koliko sam ja pratila, mada sam se ja posle bavila sopstvenim životom i čuvanjem sopstvenog života, ali nisam se bavila time šta vi dalje radite. Ja sam svoj rad prekinula 1. juna 1992. godine kad

sam definitivno izgubila posao i povelu sudski spor koji danas danji, družu predsedniče, traje i nikada nisu rešili da li sam kriva, da li treba da radim, da li, ja nikada više nisam mogla da nađem posao ni u jednom državnom organu niti da se zaposlim bilo gde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja o tome ne znam ništa. Recite mi, pošto je ovo nešto šta piše u vašoj izjavi, u paragrafu 41, vi pominjete nekakve "avizo naloge". Navodite kako sam ja izdavao nekakve "avizo naloge", moram da vam kažem da ja prvi put čujem za neke "avizo naloge" i kako je na izvršenje tih naloga u određenim uslovima, vi kažete u merama pripravnosti, to značilo da osoba koja odbije da izvrši takav nalog može da bude eliminisana. Je l' to ste vi napisali ili je to neka greška?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ne, to nije uopšte greška. Avizo naređenja su uobičajena da se primenjuju u organima, u državnim organima na stepenima određenih mera pripravnosti i u neposrednim merama opasnosti i u ratu. Ta avizo naređenja daju se u četiri oka i izdato avizo naređenje znači izvršenje naređenje. Ono se ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja to prvi put vidim iz ove vaše izjave, to moram da vam kažem, pošto to nikad nisam čuo. A recite mi, da li vi lično imate bilo kakvo iskustvo sa bilo kakvim mojim "avizo nalogom"?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja ga od vas lično nisam primila, ali drugi su govorili kad dođu od vas i kad im nešto lično kažete, oni ne smeju da kažu ni reč nego mora to da se izvrši. Konkretno, kad sam ja pitala generala Simovića: "Pa kako vi možete da mobilishete nekoga kad vi nemate zakonsko ovlašćenje da mobilishete bilo koga?". Kaže: "On je moj predsednik i ja ne mogu da kažem neću ili ne mogu".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da sam ja Simoviću izdao nalog da nekoga mobilise?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da se u onome što je on meni diktirao, rekao je: "Da se mobilise određen broj dobrovoljaca za popunu jedinica TO".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je kontradiktorno i u samoj rečenici koju ste izgovorili, jer mobilisati isključuje dobrovoljnost, a dobrovoljnost je nešto sasvim drugo od mobilizacije, je l' to valjda jasno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste, družo predsedniče, znate vi da to nije bilo tako. Dobrovoljci su, ljudi su često mobilisani, pa su onda u njihove vojne knjižice upisivano im je kao da su bili dobrovoljci. To je bilo niz takvih primera i ja sam se sa tim suočavala, a mnogi su dolazili kod nas u Ministarstvo da se žale zbog toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako se neko žalio da mu je pogrešno upisano da je dobrovoljac da li ste ga onda oslobađali?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Čega ga oslobađali?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Obaveze, ako se kaže da je dobrovoljac ili ste ga onda ste ga morali da šaljete u neki organ koji mobilise?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Vi vrlo dobro ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste mogli valjda da tolerišete nikakav falsifikat?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Vi vrlo dobro znate slučaj sa taksistima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sa taksistima?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam za kakav slučaj sa taksistima, kakvim taksistima?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Kad su, kad je vojska mobilisala svoje vojne obveznike i poslala ih na ratom zahvaćeno područje, oni su se svi poplašili i ostavili vojnu opremu i kamione, sve što su poneli sa sobom i ostavili na ratištu, zahvaćenom području i pobjegli glavom bez obzira. Trebalo je sada tu vojnu opremu i te transportere vratiti u Beograd. Mi smo angažovali taksiste da se organizuju kao dobrovoljci, da odu po tu opremu. Kasnije se ispostavilo da te dobrovoljce, da te taksiste niko neće da primi, da niko neće u vojne knjižice da su bili na ratištu, na mobilizaciji, čak smo i vas molili da intervenišete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Onda su oni otišli i dovezli.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Oni su otišli i dovezli, al' za to nisu dobili ništa. Čak im se nije upisalo ni u vojne knjižice da su to uradili, to je radio gospodin Uskoković, predsednik Udruženja taksista ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To, ne znam ko je gospodin Usković...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: A znate šta se posle desilo? Pukovnik Velimirov koji je za sve to bio zadužen sebi je pripisao ili mu je neko dao čin generala kao nagradu što su vojnici junački izvršili svoju obavezu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam o tome i neću i tome ni da vas pitam, to me zaista ne zanima. No, pogledajte vaš paragraf 48 izjave. Ja ovde razumim, vi izjavljujete da ste 20. septembra 1991. godine, kako vi kažete ljuti, pretpostavljam i iskreni, Simoviću rekli sledeće, citiram: "General, Jugoslavija više ne postoji, od vas ovaj narod očekuje da spasite decu vojnike, da napravite srpsku vojsku nestranački podeljenu, da vi budete komandant rata i vojnik", jesu li to bile vaše reči generalu Simoviću?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jesu. Jesu, ja sam se sa njim debelo svađala tada, jer ja sam bila sudski vraćena na svoje radno mesto načelnika za službu osmatranja i obaveštavanja, meni tamo nisu dali dokumenta na kojima sam ja radila i koja sam ja stvarala, nisu mi dali da radim, niko nije hteo da me zaštiti i ja sam generalu Simoviću rekla da ću sad i njega Sudu da tužim zbog toga što ne interveniše oko mog slučaja. Niko nije dokazao da sam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali ja govorim o ovom drugom, a ne o vašem slučaju, da ste vi rekli od vas narod očekuje da spasite decu, da budete komandant rata i vojnika ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Na decu mislim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da napravite, mislim ova, poenta je ova, da napravite srpsku vojsku, to ste rekli, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mi smo prethodno razgovarali o srpskoj vojsci kad sam ja bila kod njega u kabinetu i to se pominje ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' to onda bila vaša ideja da on treba da pravi srpsku vojsku?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nije moja ideja nego mi je on rekao prethodno, prethodnih dana i to piše u paragrafima koje ste vi preskočili, da je on razgovarao sa vama o pravljenju "Nacrta zakona o oružanim snagama Srbije".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jedno je pravljenje nacrtu zakona, drugo je formiranje srpske vojske. Srpska vojska nikad nije formirana.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: U to vreme se govorilo da su dobrovoljci okosnica buduće srpske vojske nadstranačke, nepolitičke vojske za odbranu srpstva i srpskih nacionalnih interesa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ustanovili smo niz tih, kako vi kažete dobrovoljačkih ustanova koje nisu imale nikakve veze ni sa državom ni sa nekom koncepcijom, ali da idemo dalje. U paragraf 50, navodite kako ste vi napisali Simovićev govor za Skupštinu Srbije kad je on položio zakletvu kao ministar?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tvrdite da je to bio govor na jednoj i po stranici koji je fascinirao čitavu Srbiju?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako kažete. A je l' imate kopiju tog Simovićevog, u stvari vašeg govora?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nemam, imala sam kasetu, ali Tužilaštvo nije prihvatilo tu kasetu i mi smo je vratili za Beograd.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to znači on je pročitao govor koji ste mu vi napisali, a ne govor koji sam mu ja sugerirao?

prevodioci: Molimo govornike da se ne preklapaju zbog prevoda. Hvala.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Moje izvinjenje. Mi smo pisali zajedno govor. Ja sam pisala, on je dodavao, ispravljao i onda je sa tim govorom došao kod vas i vi ste se složili da on taj govor može da pročita na Skupštini. Tako mi je on rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tako vam je on rekao, a vi ste napisali govor?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mi smo zajedno pisali, ja sam kucala na mašini i sastavljala sve to, a on je dodavao neke apozicije u rečenicama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da vas onda više ne opterećujem time, ali izgleda da to, po svemu sudeći, iz ovoga, čak i iz vaše izjave to formiranje srpske vojske koje je na ovaj način eksplicite i implicate pripisano meni nikako ne stoji. U paragrafu 68 ste naveli kako je održan sastanak između mene i Simovića. I vi tvrdite da sam ja tada Simoviću rekao da pripremi spiskove za penzionisanje generala iz JNA, je l' to tvrdite?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je meni diktirao general Simović pošto se vratio od vas. Tako mi je rekao da se vratio od vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je iz onoga šta smo zajedno konstatovali ovde u ispitivanju jasno ili bi moralo biti jasno da ja, kao predsednik Srbije, niti Simović kao ministar odbrane Srbije, nismo mogli da smenjujemo i penzionišemo generale JNA?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To sam ja upravo u daljem paragrafu i rekla generalu Simoviću: "Pa šta ste vi na to rekli Predsedniku Miloševiću?", a on kaže: "Razumeo". "Pa kako ste mogli da razumete kad vi nemate za to nadležnosti?" Kaže: "Pa on je moj predsednik".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako bi uopšte Simović mogao da penzioniše bilo kog generala u JNA, kako može neko da nekome da zadatak za koji on nije nadležan?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nije ni mogao i nije ni penzionisan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nit' je mogao nit' je penzionisan. A je l' nesporno da postoji sasvim jasno utvrđen kriterijum za odlazak u penziju po osnovu godina starosti i godina radnog staža, zavisno od čina u vojsci?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Znam ja to, družte predsedniče, ali on je meni govorio da ste vi od njega stalno tražili da on penzioniše generale, nesposobne, te generale tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo Gajić-Glišić, ja zaista ne mogu da ulazim u to šta je neko vama govorio, ali da li imate saznanja o tome da je ogromna većina generala ili pukovnika ili ne znam kojih činova otišla u penziju isključivo po kriterijumima koji se vezuje za godine staža i godine starosti, opet kažem zavisno od čina? Niži činovi sa manjim godinama starosti, viši činovi sa nešto većim, ali sve u rasponu od par godine, ali ne više, i da je se samo na taj način odlazilo u penziju.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Druže predsedniče, ja uopšte neću da govorim da to nije tačno, ali ja isto tako ostajem pri tvrdnji ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je tačno, samo da idemo dalje molim vas, pa, dobro, onda kažete da sam ja naložio Simoviću da formira spiskove, odnosno da formira bataljon dobrovoljaca, to ste rekli?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: To je on meni rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je on vama rekao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa ja imam ovde svesku u kojoj sam to zapisala pod tim datumom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, a zar nije poznato da su dobrovoljci tada bili u nadležnosti ili JNA ili Teritorijalne odbrane?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: A je l' vama poznato, druže predsedniče, da su se svi ti dobrovoljci javljali Centru za obaveštavanje i sekretarijatu za narodnu odbranu u čitavoj Srbiji?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da, ali to je po onim uredbama koje smo pregledali i nemamo vremena da se na njih vraćamo. Svako se javlja teritorijalnom organu koji ga uzima u evidenciju, a tamo se vidi da su nadležni komandanti vojnih jedinica ranga brigade i viših i da to odobravaju. Tako piše u tim propisima.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Javljali su se. Tehnički je izgledalo ovako: javljali su se centrima za obaveštavanje, od njih su se uzimali podaci, iz čitave Republike preko centara za obaveštavanje podaci su se slivali u Republički centar za obaveštavanje. Republički centar za obaveštavanje je obaveštavao po horizontali i po vertikali. Vi ste, druže predsedniče, po planu rada Centra za obaveštavanje svakog dana dobijali izveštaj iz Centra za obaveštavanje koliko se dobrovoljaca u kom mestu javilo. Dalje ti dobrovoljci su upućivani u Centre za obuku koji su bili u nadležnosti Teritorijalne odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To sve šta vi govorite stoji u onim uredbama i uputstvima koja smo gledali, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I po tim uredbama i uputstvima se to i radilo, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi u paragrafu 69 govorite nešto o vlasniku "Jugoskandika" Vasiljeviću da je došao u ministarstvo, rekao da će da pomogne. Ko je njega poslao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja ga pozvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ga pozvali. Koliko sam shvatio, ja sam pitao: "Ko je taj", je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Kasnije, kad je on tražio da se sastane sa vama vi ste pitali: "Ko je taj?".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je preko vas nešto tražio verovatno da ga ja primim pa sam pitao: "Ko je taj?".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Preko generala Simovića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ga pitao: "Ko je taj?".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Vi ste pitali generala Simovića: "Ko je taj?".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda govorite kako sam u oktobru rekao da pita Babića, Babić je valjda bio komandant Teritorijalne odbrane u Crnoj Gori, je l' tako? Ili šta je bio? Ili ministar odbrane?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ministar odbrane u Crnoj Gori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači svoga kolegu da pita zašto su opsedali Dubrovnik, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tako je general Simović pitao Babića: "Naš predsednik Milošević bi želeo da zna zašto se ide u opsadu Dubrovnička, pobogu?".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. Šta mu je Babić odgovorio, da li znate pošto to nisam uspeo da ustanovim? Šta je to ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Zato što Crnogorci neće da idu na druga ratišta zato što dosta vojnika ima zatvorenih u kasarnama u Hrvatskoj i Hrvati neće da puste te mlade vojnike koji su tamo zarobljeni, zatvoreni,

u zatvorima, da je Prevlaka problem, da Crna Gora ima jako mnogo dobrovoljaca i da su oni krenuli na Dubrovnik da bi zaplašili Hrvatsku da konačno oslobodi te vojnike.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači kao oblik pritiska da se oslobode, to je bilo objašnjenje Babića?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. To sam ja čula, to sam ja zapisala tada ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da, razumem, ja samo želim da čujem to objašnjenje. To sam želeo da čujem. Hvala vam lepo. U paragrafu 97, vi kažete kako je Simović tom prilikom rekao Babiću JNA u 1991. godini i pored svog do kraja poštenog odnosa platila visoku cenu, pa čak i pošto je proglašena za okupatorsku vojsku u Hrvatskoj, ona čini sve da spreči međunarodna sukoba, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to i bilo nastojanje JNA, je l' to i bilo uverenje generala Simovića, i svega onoga što je znao, iako tada nije bio u strukturi JNA, već ministar odbrane Srbije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I on je to rekao Babiću?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A da li je bilo nekog zajedničkog sastanka, koliko ja shvatam, između njih, da je zajednička ocena na sastanku bila da dalja transformacija JNA ne može biti bez političke saglasnosti svih republika koje su želele da ostanu u sastavu Jugoslavije dakle?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, to su svi, to su oni razgovarali i dogovarali se kako da razgovaraju sa Bosnom i Hercegovinom da i Bosna i Hercegovina ostane u sastavu Jugoslavija, a onda je pukovnik Kovačević, koliko mi se čini, rekao: "Pa kako, tamo je ministar odbrane u Hrvatskoj, u Bosni i Hercegovini, Hrvat, kako ćemo da razgovaramo sa njima?". Babić je tada rekao: "Ali Crna Gora sigurno ostaje sa Srbijom".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, to se tako i desilo, Srbija i Crna Gora su formirale Saveznu Republiku Jugoslaviju.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Koliko mi se čini, Makedonija, koliko mi se čini, vi ste bili tamo na pregovorima da vidite mogućnost da i Makedonija ostane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je bio sastanak svih predsednika republika i nije sporno da sam se ja zalagao za očuvanje Jugoslavije. Vi govorite o svom članku u "NIN-u", pa kažete u paragrafu 115 kako Milošević nije stavio veto na prvi članak koji je izašao u "NIN-u", niti na bilo koji sledeći. Šta bih ja stavljao veto na vaše članke u "NIN-u", ne razumem?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa ukoliko su ti članci bili suprotni politici Srbije i politici koju ste vi vodili, vi ste imali pravo po, vi ste imali diskreciono pravo da stavite veto i da taj članak ne bude objavljen. Vi to niste uradili, naravno, i ja vam i ovog puta kažem hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vi imate bilo koji primer da sam ja zabranjivao da se neki članci objavljuju po novinama?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa nisam se time bavila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sada, molim vas, pošto želim da ovo povežem sa onim šta smo počeli, potpuno smo jasno razgraničili, čini mi se čak crno- belo, dobrovoljce od onih paravojnih formacija o čemu ste govorili i juče, a i danas smo to razjasnili. Vi ste dakle priličan deo svoje izjave posvetili dobrovoljcima i u paragrafu 146 navodite, 146 paragraf kako su sav kaos na ratištu napravile naoružane grupe koje su bile pod kontrolom partija, je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. To su moja saznanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vama je poznato, kao što navodite, sad ću da vidim, samo da nađem paragraf 146, evo, tu je i te rečenica koju sam citirao, s ali вреди da se ponovi: "Znam da je Vuk Drašković osnovao Srpsku gardu, Šešelj je organizovao svoje četnike. Te paravojske su bile locirane u Hrvatskoj gde je živelo većinsko srpsko stanovništvo i gde JNA nije imala dovoljno vojnika".

sekretar: Prevodioci mole da čitate malo sporije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, izvinjavam se prevodiocima. "Ti dobrovoljci su na početku bili van komande JNA. Kasnije sam čula da su

dobrovoljci oduzimali Hrvatima vozila, novac i kuće". I onda je ova kritična rečenica, odnosno na koju ja stavljam naglasak: "Sav taj haos napravile su naoružane grupe koje su bile pod kontrolom partija. Ovo je moje lično mišljenje i moje saznanje". Je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, za kontekst bi bilo potrebno da se pročita i sledeća rečenica.

SUDIJA MEJ: Pročitajte. Sačekajte smo trenutak da završi.

TUŽILAC NAJS: "Bilo je očigledno da nije bilo moguće da se ustanovi bilo kakve oružane jedinice u komunističkoj i postkomunističkoj zemlji sa snažnom vojskom bez prethodnog odobrenja kompetentnih organa vlasti".

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, imate još 10 minuta tako da znate, a onda ćemo da damo gospodinu Tapušковиću 15 minuta, Tužilaštvu 10 minuta, a sada se vraćamo na izjavu. Svedok je hteo nešto da kaže.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Da, ja sam saznavala tokom ne samo vremena dok sam bila šef kabineta, nego dok sam se bavila i novinarskim radom, dok sam bila bez posla, pre nego što sam postala šef kabineta, o partijskim vojskama koje su odlazile na područjima u cilju širenja, zaštite srpskog stanovništva. Saznavala sam isto tako, što samu knjizi detaljno opisala, što nam je rekao Milan Paroški kako je prevodio svoje, ja se izvinjavam, svoje, svoju vojsku na ta područja. Isto tako sam saznala od Pejčića što isto tako ima opisano u mojoj knjizi da su i oni privodili neku svoju vojsku tamo, mimo sistema.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je SPO, Pejčić, Srpski pokret obnove Vuka Draškovića, je l' tako? Vrlo je korisna ova intervencija gospodina Najsa da se zbog konteksta pročita ovo kao nisu mogle da se stvaraju oružane jedinice bez blagoslova odgovarajućih organa vlasti. Te koje su stvorile haos. Da li možete da objasnite, bar ovima kojima to nije jasno, da svakako bar što se tiče mene i vlasti na koju sam ja mogao imati uticaj, znači Vlade Srbije i organe te Vlade, takve vojske nisu mogle dobiti nikakvu podršku. Vojska Vuka Draškovića ili Jovića ili razne ove druge za koje smo konstatovali ovde da su bile van sistema da su bile partijske vojske i da su bile vojske opozicionih partija.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: S tom razlikom što su nama u kabinetu rekli da je taj Giška, da je taj Beli, da je taj Lainović, da su bili članovi Državne bezbednosti. Ja za to, naravno, nemam dokaza, ali ja sam za to čula u kabinetu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je krajnje neverovatno, Državna bezbednost koja se ovde pripisuje u celini, da se sve što radi Državna bezbednost pripisuje meni, da pomaže vojske koje meni rade o glavi. To je nemoguće.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Oni su pomagali odbranu i zaštitu srpskog stanovništva na tim ugroženim područjima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u paragrafu 147 pominjete i Jovićeve dobrovoljce, "Bele orlove", ali istovremeno navodite kako je Vlada otvorila centre za obuku kako bi dobrovoljce stavila pod kontrolu, u stvari da onemogući takvo organizovanje dobrovoljaca?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I mere Vlade su bile da se onemoguće ove partijske vojske i ovaj haos, jer citirao sam vas kad kažete da su sav taj haos napravile naoružane grupe koje su bile pod kontrolom partija. Dakle, mere Vlade Srbije su bile upravo da se takve grupe eliminišu, a dobrovoljci koji žele da brane narod i državu, da moraju da uđu pod zakon i organizaciju bilo JNA, bilo Teritorijalne odbrane, je l' tako? To je bila svrha Vlade Srbije.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Govorimo od trenutka donošenja uredbe ili do trenutka donošenja uredbe. Od trenutka donošenja uredbe vi i cela Vlada bili za legalizaciju, njihovo evidentiranje, za njihov status kao rezervista Jugoslovenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To piše u uredbama, to piše u uredbama.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pre uredbi bilo je partijskih vojski koji su išli na ratom ugrožena područja bez ikakvih konsultacija i znanja nadležnih organa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, eto to je potpuno jasno, bez ikakvih konsultacija i znanja nadležnih organa

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tako sam ja saznala tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vrlo dobro. Dakle, je li jasno da je Vlada Srbije te uredbe, a njih smo videli, i sva ta nastojanja to uradila kako bi sprečila divljanje tih partijskih vojski u ratom zahvaćenim područjima? Je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. I moj prvi odgovor i dogovor sa Tužilaštvom je bilo da ja sam radila na osnovu uredbi i zakonskih propisa sa kojima sam bila upoznata čim sam došla u Ministarstvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, sad recite mi, molim vas, vi čak u 14 paragrafa izjave, od 155 do 169, ja sad, kao što ste čuli i nemam vremena da kroz sve to prolazim, posvetili ste ovoj Srpskoj gardi Vuka Draškovića, dakle glavne opozicione partije, i tvrdite kako je on bio odgovoran za širenje mržnje, prve pljačke i žrtve rata u Hrvatskoj, je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tako se govorilo u Ministarstvu dok sam ja tamo bila.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Takođe tvrdite da je pozivao rezerviste JNA da se ne odazivaju na mobilizaciju i da sa oružjem i opremom pređu u jedinice Srpske garde. Je li to tačno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je. I mi imamo, ja sam u knjizi štampala sva moja pisma i korespodenciju sa Vukom Draškovićem, razgovore sa Pejčićem. Iz svega onoga što piše u knjizi mnogo toga više može da se sazna nego što ja ovde sada pred ovim skupom mogu da izložim. Ja tvrdim da ono što je u knjizi, da je to merodavno i to je moj odgovor na vaše pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pitao vas je gospodin Najš, pošto ste vi saznavali od dobrovoljaca o tim raznim neregularnim stanjima i tako dalje, o pljačkama, zločinima, je li on obavestavao o tome mene, vi ste odgovorili, ja sam zapisao šta ste odgovorili, "nadate sa da mi je Simović prenosio te informacije".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ne znate je li on išao da me obavesti o svemu što čuje od dobrovoljaca i o tome šta tamo, ima nego se nadate da mi je on prenosio.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja nisam čula šta vi razgovarate u četiri oka i ja to nikada nisam nikom rekla, ja sam čula i da je on to vama prenosio. Ja sam rekla, "ja se nadam da je on to vama prenosio".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li, pošto mi je vrlo kratko vreme, da li je tačno da su u oružanim snagama Jugoslavije, znači to se odnosilo i na Jugoslovensku narodnu armiju i na Teritorijalnu odbranu, vrlo striktno postojali propisi o primeni pravila međunarodnog ratnog prava u oružanim snagama SFRJ i da su se oni odnosili i na Jugoslovensku narodnu armiju i na Teritorijalnu odbranu i da su na tome insistirale sve više vojne instance u Jugoslaviji u to vreme?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa vi očekujete odgovor da, ali isto tako znate da to nije bilo u mojoj kompetenciji.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta ja očekujem, to nije bitno, ja samo postavljam pitanje, a vi možete odgovoriti po svojoj savesti.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Po svojoj savesti, general potpukovnik Đoković je tvrdio da kad odu rezervisti na ratište, čak i oni najpošteniji, vraćaju se otud sa bar dobrim kolima i puni svega onoga šta može da stane. On je sa svojom jedinicom sačekivao njih da ih zaustavi i evidentira, međutim oni su iz kola pucali i nisu hteli da se zaustave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa upravo je to bio deo koji je Vlada Srbije i rukovodstvo Srbije nastojalo da spreči ovim merama disciplinovanja i uređivanja stanja u tim jedinicama, je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja se nadam, da li sam rekla nešto suprotno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa niste ...

SUDIJA MEJ: Ovo mora da bude da bude vaše poslednje pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako je poslednje, samo još jedno pitanje. Vi ste juče rekli Simović je za to vreme, koliko je on bio ministar, ministar odbrane je bio koliko meseci?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Zvanično dva i po meseca, nezvanično tri.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro tri. Rekli ste, objavio je za to vreme 200 intervjua datih domaćim novinarima i oko 70 stranim.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To otprilike dođe prosečno tri intervjua dnevno za vreme njegovog mandata?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ : Hvala lepo, gospođo Gajić-Glišić.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Ja imam te intervjue, ako želite ja mogu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne ulazim u to, nego kad je stigao da se bavi nečim drugim, ako je ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: A, tu sam ja bila vrlo ekspeditivna.

SUDIJA MEJ: U redu.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvaljujem časne sudije. Gospođo Glišić, ja bih molio, ima tu mnogo tema u ovoj vašoj knjizi, ali ja bih molio samo jednu jedinu stvar ako možete da mi potvrdite ili ne, to se nalazi u glavi vaše knjige koja se zove "Na zeca Arkanovim snajperom", engleska verzija, to je 39 strana engleske verzije, a u tom pasusu, pretposlednji pasus, u vezi toga bih vas pitao. To je jedan televizijski događaj koji je prenošen preko "Studija B" i vi ste ovde rekli da je Arkan na kraju kazao, kada je bio pitan, ovako: "Mi nikoga ne priznajemo, mi sve radimo na svoju ruku".

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. A imao bih jednu temu, ako bih uspeo da je razvijem pred sudijama, a ona se tiče pre svega funkcionisanja Teritorijalne odbrane tokom decenija, naravno od 1974. godine i nakon formiranja vojski 1990. godine, i ja vas molim da obratite pažnju na paragraf 149 vaše izjave. Tu ste, ja ga moram pročitati da ne bi bilo nesporednoga, on nije dugačak: "Jedinice TO nisu napuštale svoju teritoriju. One su ostvarivale svoje ratne zadatke samo na teritoriji svog sela, opštine, grada, republike dok su jedinice JNA bile pokretne na celoj teritoriji SFRJ i imale nameru da brane zemlju od spoljnog agresora. U mirnodopsko vreme, pravljeni su planovi koji su se odnosili na pokrete rezervnog sastava JNA". Moje pitanje je sledeće, da li to znači da je Teritorijalna odbrana bila zamišljena kao odbrambeni sistem? U slučaju napada na granice, granice brani vojska, a narod treba da brani celu površinu zemlje, je li tako to bilo zamišljeno?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Teritorijalna odbrana treba da brani svoju teritoriju na kojoj se nalazi.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ - PITANJE Od spoljnog agresora?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Od spoljnog agresora.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ - PITANJE I dalje, paragraf 137, pogledajte sad paragraf 137 vaše izjave. Za taj slučaj, kad zemlja bude napadnuta spolja, pripadnici jedinica TO držali su svoje uniforme kod kuće, je l' tako? To je bilo na celom području Jugoslavije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da, koliko je meni poznato, ali to je bilo u Čačku gde sam ja to videla i znala.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ - PITANJE Ali znate da je tako bilo propisano i zakonom.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Naravno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ - PITANJE I sad dalje, oružje je stajalo u skladištima TO na opštinskom nivou, je l' tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E, sad pogledajte paragraf 38. Ja moram da vas ovako upućujem na te paragrafe, jer sam dužan da složim to po nekom redu da bi Sud bolje shvatio, da ne ispadne da vas želim zbuniti. U paragrafu 38, to ste već kazali da ste vi prvi put generala Simovića sreli 1984. godine kada je bio komandant TO Srbije i da vam je on tada rekao da ako dođe do rata, to će biti rat između JNA i TO koja se stvara na nacionalnoj osnovi. Da li vam je on tada objašnjavao nešto vezano za reorganizaciju Jugoslovenske narodne armije i Teritorijalnu odbranu u vreme donošenja Ustava i da je to proisteklo upravo na bazi propisa koji su donošeni na osnovu Ustava iz 1974. godine, da li vam je govorio?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da. Oćete da vam objasnim više?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa ne morate.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Oćete da vam objasnim više, da objasnim jače? Oćete šire da vam objasnim?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne morate, nemam vremena, verujte samo da je to proisteklo iz Ustava iz 1974. godine.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ali, da vam objasnim i ko su bili pripadnici Teritorijane odbrane i ko su bili pripadnici rezervnog sastava Jugoslovenske narodne armije?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne morate nemam vremena. Verujte. Evo šta vas pitam dalje. Pargraf ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Molim sudiju da vam da vremena.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Izvolite, ako sudija dopušta vreme, ja nemam ništa protiv. Časne sudije, svedok traži malo vremena da ovo objasni.

SUDIJA MEJ: Vrlo smo ograničeni sa vremenom, jer moramo da napustimo ovu sudnicu da bi drugi predmet mogao da se nastavi. Tako da vas molim da date jedan kratak odgovor. Izvolite, gospodine Tapušковиć.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sad, pogledajte paragraf 20. Jeste li našli?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I tu govorite da već 1986. godine, ovo je bilo 1984. godine kada ste bili kod Simovića, a već 1986. godine govorite o tome da "Teritorijane odbrane republika jačale su i sve više postajale posebne i nezavisne vojske", je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa sada pogledajte paragraf 179 ...

TUŽILAC NAJS: Časni Sude mi nismo tu da vas opteretimo ovom izjavom, jer je ona jako dugačko, koja može da bude na raspolaganju ako želite. Ona ima odprilike pedesetak strana.

SUDIJA MEJ: Da, gospodine Tapušковиć, izvolite.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sada paragraf... Šta sam rekao, pardon. Paragraf 179, gde govorite o tome da je 1991. godine, kada je iz-

gledalo da su sukobi neizbežni Slovenije i Hrvatska su od TO napravili svoje republičke vojske, je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ja se izvinjavam što moram sada da vas vratim na 139. paragraf, jer ste ovde rekli u zadnjoj rečenici: "U Hrvatskoj su u 1991. godine većinu materijalnih sredstava zaplenili Hrvati i zbog toga su Srbi u Hrvatskoj ostali bez naoružanja", je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I na posletku paragraf 269, "hrvatski TO je postao paralelna vojska sa JNA. JNA je brzo izolovana i njene komunikacije su presečene, spski živalja nije mogao efikasno da se suprotstavi ZNG-u", je li tako?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I onda je došlo do onih okupacija kasarni gde su vojnici bili zarobljeni?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Tačno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je ikada TO Srbije dobila status svoje vojske? Da li je ona i u jednom momentu imala status?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nije nikada.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: A u Bosni i Hercegovini?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I sada vas još molim, ako budem mogao da stignem, paragraf 40, tu ste govorili o stvaranju srpske vojske. I onda ste u zadnjoj rečenici, ovo o čemu ste pričali već, neću vas na to vraćati. Ali u paragrafu 121 ste rekli: "Da", evo u sredini, "to nije uspelo, jer u to vreme Slobodan Milošević nije mogao da se efektno konfrontira sa rukovodstvom JNA", je li to ono šta ste u stvari rekli u svojoj knjizi da ministar odbrane nije imao nikakvog ovlašćenja prema JNA, a takođe da ni predsednik republike nije imao nikakva ovlašćenja prema Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste. Šta sam ja tu pogrešila?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ništa ja samo tražim od vas odgovor. I onda bi završio temu u vezi toga, imao sam još nekih pitanja, ali sam došao do kraja. Vi ste počeli da radite u Ministarstvu odbrane Srbije tek u oktobru mesecu ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: 25. septembra 1991. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ne ja sam ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Rešenje sam dobila 1. oktobra 1991. godine. To je rešenje kada mi je uručeno, a ja sam fizički bila prisutna od 25. septembra 1991. godine.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Do tada ste bili u Čačku?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Do 25. septembra sam bila živela u Čačku.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Prve izbeglice koje su se pojavile došle su iz Hrvatske u Srbiju ...

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mnogo ranije pre mog dolaska u Ministarstvo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Znam, znam, nego to su bile izbeglice koje su krenule da se kreću po prostorima bivše Jugoslavije?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Jeste.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: E sada, da li ste ikada čuli, to je moje zadnje pitanje, za postojanje bilo kakvog plana kada ste bili kojim bi ste planirao progon bilo čiji, recimo da se planiralo bilo šta u vašem ministarstvu da se proganjaju nesrbi?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ne, naprotiv ja sam radila sa Hrvatima u istoj kancelariji u "13. maju" kada sam prebačena tamo. Ni jedan Hrvat nije bio progonjen sa svog radnog mesta, niko nije bio progonjen, svi su oni zadržali svoja radna mesta čak i oni koji su dolazili sa teritorije drugih republika dobijali su posao u Srbiji.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Hvala lepo.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: A je sam ja negde bila kontradiktorna?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: To će Sud da proceni.

TUŽILAC NAJS: Imam jedno pitanje u vezi sa knjigom, ali Pretresno veće treba da odluči šta će da uradi sa knjigom.

SUDIJA MEJ: Verovatno treba da je usvojimo.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC NAJS

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U knjizi može da se pronade, da se potvrdi tačnost onoga šta je ona svedočila, a i optuženi je izgleda prihvatio da je to njeno ispravno sećanje, i ako se možda ne slaže sa nekim od zaključaka. Na strani 41, engleske verzije, optuženi je postavio pitanje svedokinji u vezi sa Arkanom, koji je navodno rekao: "Mi nikoga ne priznajemo, mi sve radimo na svoju ruku". Pretresno veće bi možda trebalo da pogleda kontekst svega ovoga, jer ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite da tužilac završi, a onda uložite prigovor.

TUŽILAC NAJS: Dakle, postavljeno je pitanje javno Arkanu ko je njegov Vrhovni komandant, citat: "U kabinetu je nastao tajac, svi smo očekivali da će Arkan posle par trenutaka ćutanja da progovori i da će tu sad pred čitavom javnošću da kaže, general Simović. Patrijarh Pavle. Nastao je opšti smeh, to je bilo neozbiljno u njegovom stilu, mi nikoga ne priznajemo, mi sve radimo na svoju ruku. Neki dan kasnije nam je Kum doneo kasetu koju je opet "Studio B" snimio i na kojoj dobrovoljci pozdravljaju ministra Simovića i kako ga proglašavaju svojim Vrhovnim komandantom što im je neko od zvaničnika prilično zamerio. To nije bio Simović".

SUDIJA MEJ: Izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da ispravim, to pitanje da ne priznaje nikoga šta je nesumnjivo, nisam postavio ja nego gospodin Tapušковиć.

SUDIJA MEJ: Po mom sećanju strana 41 je nešto šta ste vi izneli ili se ja varam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Da, tačno, prihvatam ispravku, to je rekao gospodin Tapušковиć, on je to rekao. Molim vas gospođo Gajić-Glišić, vi ste nam rekli kome je Arkan odgovarao već na početku, pa sad me zanima tačno da ponovimo, kome?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Arkan odgovarao na početku? Je l' to vaše pitanje?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Ne, ne, vi ste nam na početku vašeg svedočenja rekli kom telu je bio podređen, odnosno kome je odgovarao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Drug Zoran Sokolović je rekao: "Oni su odgovarali SUP-u Srbije".

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Hvala. U toj emisiji, sobzirom na njegove načine, da li je nešto moglo izazvati sumnju kod vas?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Mi smo očekivali da će on da kaže: "O, naš Vrhovni komandant je general Simović", zbog toga što je general Simović deklarativno izjašnjavao da su dobrovoljci okosnica buduće srpske vojske, nadstanačke, neprofesionalne vojske za odbranu srpstva i srpskih nacionalnih interesa i u koju je spadala u to vreme i Srpska dobrovoljačka garda.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu. Govorili ste o "avizo nalozima" i opisali ste na koji način je optuženi te naloge donosio. Rekli ste da je bilo prikladno, u to vreme, sobzirom na neposrednu ratnu opasnost činiti tako nešto. Ono šta je optuženi radio, da li je to bilo u skladu sa onim šta čovek na njegovom položaju i treba da čini sobzirom na neposrednu ratnu opasnost?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekla da je avizo naređenje bilo nešto uobičajeno u organima državne uprave i čak u našem razgovoru sa vama rekla: "O pa ponekad sam i ja koristila da dam avizo naređenje svojim saradnicima" i to je bilo uobičajeno. Onda se avizo naređenje daje u četiri oka i pretpostavljeni daje svom podređenom. Naravno, ja nisam čula i ja nisam bila u prisustvu predsednika Miloševića, nisam čula ni jedno avizo naređenje koje je direktno predsednik Milošević nekome izdao. Ja sam samo čula ono šta je meni general Simović govorio: "Predsednik Milošević mi je rekao to, to, to", ja sam onda pisala, ja imam ovde svoje dnevnikе koje mogu da vam pokažem, časni Sude, vi svojom ekspertizom ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Prekinuću vas zbog vremena. Vi ste u vašem odgovoru povezali ovaj tip naređenja sa neposrednom ratnom opasnošću, a pitanje je bilo na osnovu onoga šta je Simović činio, odnosno šta je Simović rekao konzistentnost činjenice da je postojala neposredna ratna opasnost ili je on postupao kao da jeste postojala takva opasnost?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Koliko se meni čini u nekim opštinama, pograničnim, bila je i uvođena neposredna ratna opasnost tako da je, da se naravno može reći da je poštovao te propise. Ali o avizo naređenju, toliko ste imali vojnih lica koji su o tome znali kao iz rukava, o tome su trebali da govore oni koji su ih propisivali.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: U redu, u redu, idemo dalje. Postavljeno vam je pitanje u vezi granatiranja iz jednog dela Jugoslavije u drugi deo. Prema vašim saznanjima, odakle se granatirao Vukovar u Istočnoj Slavoniji, je li to uvek bilo sa teritorija unutar granica ili van granica?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam da odgovorim na to pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobro. Takođe vam je postavljeno jedno pitanje od optuženog da li je Badža bio dobrovoljac ili ne. Pitanje se povezalo sa jednim drugim pitanjem, strana 38, red 15. Radi pojašnjenja, je li Badža bio dobrovoljac ili ne?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Kako je nama drug Zoran Sokolović rekao, on je bio poslat iz Ministarstva odbrane da pomogne Arkanu i da pomogne tom življu na tim područjima. Da li je on dobrovoljno, što je rekao, ja idem tamo, i otišao, ja to ne znam.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Optuženi vas je takođe pitao o postupcima, odnosno delovanju vazduhoplovstva u Vukovaru u vreme kada se Arkan izvukao iz Vukovara. Sugerirano je da je tamo bilo puno civila. Da li je to delovanje vazduhoplovstva zapravo bilo zbog civila ili zbog situacije u kojoj se Arkan našao?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: U Vukovaru je bilo dosta civila, i srpskih civila i hrvatskih civila, ali delovanje je tada bilo baš zbog toga što se Arkan našao u takvoj situaciji, zbog toga se Arkan našao u takvoj situaciji. Zbog toga smo mi molili, general Simović je molio Ratno vazduhoplovstvo da samo nadleće i da ne gađa da ne bi neko stradao, a predsednik Milošević je ...

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Samo trenutak, jer moje sledeće pitanje se na to odnosi. Mislim da je optuženi zamolio Simovića i da je Simović onda to učinio, da je to bila, naime reč koja se koristila. Da li ste vi ikad čuli i videli, odnosno čuli Simovića da je poricao da je optuženi ikada od njega nešto tražio?
SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Nisam razumela pitanje.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad je reč o njihovom odnosu, naime optuženi i Simović, da li je Simović ikada negirao da je optuženi ikada nešto od njega tražio?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Da li je optuženi negirao, da li je predsednik Milošević negirao da je Simović negirao, ko je negirao?

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Kad je optuženi zatražio od Simovića da nešto uradi, da li je Simović uvek to uradio ili je odbio da uradi?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Pa nešto nije mogao da uradi. Nije napravio spiskove nesposobnih generala, nije mobilisao nikoga, ali nije rekao Predseniku da to neće da uradi. Najčešće je izvršavao ono što mu je predsednik Milošević rekao.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dolazim do poslednjih pitanja. Kada je reč o paravojsci i o tome da su pripadnici paravojske bili ilegalni, jeste li ikada čuli da se bilo ko od njih krivično gonio što je van zakona?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Bili su pokretani neki postupci sudski i znam da je Vojislav Koštunica sa svojom ekipom stavio na raspoloženje da brani te optužene za koje je pokrenut sudski postupak. Međutim, najčešće kada smo dobijali neke informacije da su napravljeni neki ratni zločini od strane tih nelegalnih paravojnih formacija, mi nismo dobijali ni gde, ni kada, ni ko, ni ime, ni ništa i onda nismo ni mogli da vršimo neku veliku istragu. A i bilo je kratko vreme, sve se događalo u okviru dva i po meseca.

TUŽILAC NAJS – PITANJE: Dobrovoljci, odnosno podrška koje je njima pružalo Ministarstvo odbrane, kako se to nastavljalo nakon obuke, gde bi oni bili raspoređeni?

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ – ODGOVOR: Oni su bili raspoređeni u jedinice Teritorijalne odbrane mesta, ugroženih mesta. Znači tamo gde je postojala opasnost da se izvrši genocid nad srpskim stanovništvom. I oni su imali tretman isto kao stanovništvo tog mesta, ako se ja ne varam.

TUŽILAC NAJS: Kao što navodite u rezimeu, to je bilo u Istočnoj Slavoniji, Baranji i Zapadnom Sremu, kao i u Krajini.

SUDIJA MEJ: Ko je svedok za sutra?

TUŽILAC NAJS: C-062.

SUDIJA MEJ: U redu. Gospođo Gajić-Glišić, ovim se završava vaše svedočenje. Hvala što ste došli dati iskaz pred Međunarodni sud. Slobodni ste da idete.

SVEDOK GAJIĆ-GLIŠIĆ: Hvala.

SUDIJA MEJ: Molim sekretara da priđe.

(Pretno veće se savetuje)

Fond za humanitarno pravo